

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Fotbal

Revistă săptămînală

ANUL II
39
JOI
23 februarie 1967
12 PAGINI
2 LEI

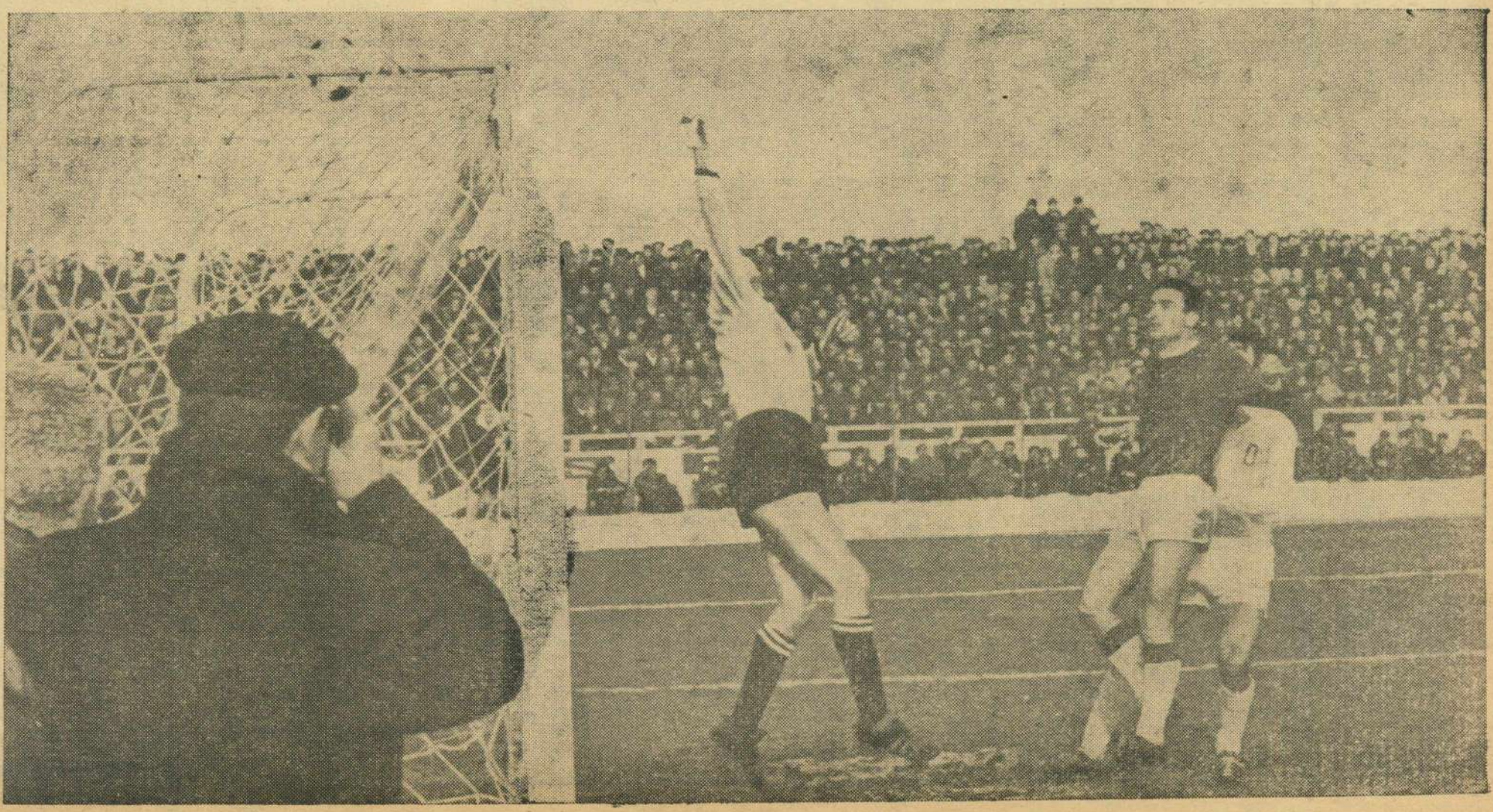

Constantin înscrie cel de-al doilea gol al echipei Steaua, care spulberă speranțele constănțene la șefia clasamentului (Steaua - Farul 5-0)
Foto: N. ALEXANDRU

**ORĂDENII DESPRE FOTBALUL LOR...
CINE E CAPPellini?
ÎN VIZITĂ LA CLUBUL PENAROL
ECHIPA FRANȚEI SE CONTUREAZĂ**

**ÎNCEPE RETURUL
CATEGORIEI A**
DERBIUL ETAPEI, LA CRAIOVA:
UNIVERSITATEA - DINAMO BUCUREȘTI

Skorici intervine sigur, trimițînd peste poartă balonul șutat puternic de Dobrin
(Dinamo Pitești - Dynamo Zagreb 0-1)
Foto: S. BRAȘOVEANU

SĂ DISCUTĂM DESPRE DISCIPLINĂ

Fiind la Cluj, am făcut o discuție — o masă rotundă chiar — despre disciplină. Au luat parte E. Sarossi — vicepreședinte al consiliului regional UCFS, Petre Jurcă — președintele comisiei regionale de fotbal, Nicolae Săbășlau — metodist de fotbal la consiliul regional UCFS și Alexandru Jitaru, membru al comisiei regionale de fotbal. De la început m-a impresionat plăcut preocuparea comisiei regionale — bine susținută de consiliul regional UCFS — pentru discutarea cu simț de răspundere a cazurilor de indisciplină, pentru sancționarea lor și pentru luarea unor măsuri menite să ducă la eradicarea acestei răcile... fotbalistice.

În campionatul regional activează 24 de echipe, împărțite în două serii teritoriale: „Someș” și „Mureș”. În timpul celor 44 de etape care au avut loc în sezonul anului 1966, comisia de disciplină a sancționat nu mai puțin de 104 jucători, dintre care numai 6 cu mustrare. Restul, fiind seamă de gravitatea faptelor, au primit sancțiuni între o etapă și suspendare din activitatea competițională pe doi ani. Ce infracțiuni au comis jucătorii? Ele pot fi împărțite (după frecvență) în trei mari categorii: lovirea intenționată a adversarului, injurii la adresa arbitrilor și joc periculos.

Pentru lovirea intenționată a adversarului au fost sancționați 28 de jucători. „frunțase” fiind echipele Vulturul Mîntiu — 3 jucători, Moșii Abrud — 3, Tehnofrig Cluj — 3, Progresul Năsăud — 2, CIL Gherla — 2 și Rapid Jibou (jucătorul Ernest Malor a fost suspendat 2 ani pentru lovirea adversarului și a arbitrilor). În ceea ce privește protestele și purtarea ireverențioasă față de conducătorul jocului „performere” sînt Chimia Turda — 3 cazuri, CIL Gherla — 3, Moșii Abrud — 3, Progresul Năsăud — 4, Energia Mîntiu — 2. Deși mai rare, cazurile privind sancționarea jucătorilor pentru joc periculos n-au lipsit, totuși, de pe ordinea de zi a comisiei de disciplină. Arieșul Cimpeni fiind „lider”. Membrii comisiei de disciplină și cei ai comisiei regionale de fotbal n-au privit pasiv aceste abateri. În afara sancționării drastice a infracțiunilor (38 jucători au primit suspendări care totalizează 333 de etape, 6 fiind suspendați chiar între 6 luni și doi ani), ei au luat măsuri pentru remedierea situației. Astfel, a fost de-

clanșată o întrecere între toate echipele din regiune pentru comportarea cea mai disciplinată, un fel de CUPĂ „FAIR PLAY”. Ea a revenit asociației sportive Gloria Bistrița, urmată de Olimpia Aiud și Vlădeasa Huedin. De altfel, comportarea sportivă pe teren a influențat în bine și comportarea tehnică a jucătorilor: Gloria Bistrița a ocupat locul I în seria „Someș”, iar Olimpia Aiud locul III (la două puncte de lider) în seria „Mureș”. Analizându-se cauzele care generează abaterile

■ În regiunea Cluj, 104 jucători sancționați în anul 1966 ■ 333 de etape suspendare! ■ Gloria Bistrița conduce în clasamentul „fair play” ■ Măsuri hotărîte pentru eradicarea indisciplinei.

fotbaliștilor, comisia a ajuns la concluzia că ele își au geneza în lipsa de educație a jucătorilor și în slaba lor pregătire tehnică.

Pentru preîntîmpinarea unor astfel de manifestări s-au luat o serie de măsuri pe care le salutăm: participarea membrilor comisiei la ședințele de analiză a echipelor, prelucrarea cazurilor grave de indisciplină în ședințele cu președinții de secții, antrenorii și căpitani ai echipelor, publicarea unor materiale educative și de analiză a stării disciplinare, de popularizare a măsurilor în buletinul informativ al comisiei regionale. Sînt măsuri cu caracter educativ. Ele au fost urmate de altele care să ducă la ridicarea nivelului procesului instructiv-educativ. Este vorba de lecțiile care au avut loc în cadrul colegiului de antrenori și în cadrul cărora au prezentat referate specialiști din diferite domenii ale culturii fizice, de cursurile de perfecționare a antrenorilor, de discuțiile organizate între antrenori și arbitri, de controlarea exigentă a ședințelor de pregătire de către activiști cu experiență și competență, de participarea regulată a membrilor comisiei regionale la antrenamente (membrii comisiei au fost repartizați pe echipe și analizează comportarea formațiilor atât în ședințele cu echipele cit și în cadrul comisiei).

Sînt măsuri binevenite care atestă munca plină de conștient pe care o desfășoară comisia regională de fotbal Cluj, comisie frunțasă pe țară. Am avea de făcut însă o sugestie: măsurile luate să fie mai operative, populare, iar munca educativă să fie efectuată pe întreg parcursul anului, chiar și în acele perioade cînd nu sînt semnalate „avalanșe” de abateri.

Discuția merge însă mai departe. Consiliile asociațiilor sportive, birourile secțiilor de fotbal și antrenorii au luat act de măsurile comisiei regionale. Ce au făcut ele în continuare? Ce a făcut, de pildă, CIL Gherla, aflată în fruntea „clasamentului” echipelor nedisciplinate? Dar cei de la Moșii Abrud, Arieșul Cimpeni, Energia Mîntiu, Hirtia Prundul Birgăului, Chimia Turda și Progresul Năsăud, care o urmează în acest elasmant lipsit de glorie? Cele mai multe dintre aceste asociații au venit cu jalbe și proteste, încercînd să smulgă clemența comisiei, să atenueze sancțiunile pentru ca echipele să nu fie văduvite de „vedetele” sancționate. Este oare acesta un mijloc de educare a sportivilor certați cu disciplina? Firește, nu! În locul lamentărilor, al încercărilor neonorabile de a acorda credit sportivilor care nu fac cinste echipelor și asociațiilor, se simte nevoia unei temeinice munci de educație cu fotbalistii. Puterea de a eradică lipsurile în comportarea fotbalistilor stă în principal în mina antrenorilor, birourilor secțiilor și consiliilor asociațiilor sportive. Ele trebuie să fie în fruntea acțiunii de educare a sportivilor, de sancționare exemplară a celor ce nu urmează linia generală de conduită! Aceasta este părerea tuturor iubitorilor fotbalului din regiunea Cluj, exprimată cu prilejul adunărilor generale de dări de seamă și alegeri, care au avut loc recent în asociații. Aceasta este și părerea forului nostru de specialitate. Dar, rămîne încă să devină și părerea, atitudinea fermă a factorilor interesați direct, pe care i-am amintit.

Discuția despre disciplină a fost fructuoasă. Am dori ca acest material să-i ajute pe activiștii — inimoși și neobosiți — ai comisiei regionale de fotbal Cluj în realizarea obiectivului propus: în 1967 jocuri de bună calitate și desfășurate într-o exemplară disciplină sportivă.

H. N.

DE PE CUPRINSUL ȚĂRII ■ DE PE CUPRINSUL ȚĂRII ■ DE PE CUPRINSUL ȚĂRII ■ DE PE CUPRINSUL ȚĂRII ■ DE PE CUPRINSUL ȚĂRII ■ DE PE CUPRINSUL ȚĂRII ■ DE PE CUPRINSUL ȚĂRII ■ DE PE CUPRINSUL ȚĂRII

Medias

Echipe „Textila” Mediaș

Va fi din nou k.o.?

După cum se știe, echipa regională „Textila” Mediaș, performera actualii editii a „Cupei României”, a eliminat din competiție trei echipe de categoria C: „Tîrnăveni”, „Olteu” — Sf. Gheorghe, „Fajanta” — Sighișoara, ajungînd în „șaisprezeceimi”. Calificarea aceasta neprevăzută scoate din anonimat echipa de pe Tîrnăveni. Suporterii medieșeni își pun de pe acum întrebarea, dacă echipa lor va reuși isprava formației C.I.L. Blaj care acum un an a făcut k.o. pe campioana țării, Petrolul Ploiești, tot în „șaisprezeceimi”. În așteptarea lui 6 martie, data cînd va întîlni pe Progresul București, antrenorul echipei, Heinrich Schmidt, pregătește cu multă seriozitate echipa locală, făcînd cîte 4 antrenamente pe săptămîna. Textiliștii, aflați pe locul I în clasamentul campionatului regional, dovedesc multă conștiințozitate la antrenamente și așteaptă cu optimism acest nou examen de maturitate. Z. RIȘNOVEANU corespondent

Arad

Curs de arbitri

În dorința de a mări numărul „cavalerilor” fluturului

din orașul de pe Mureș, Consiliul orașenesc U.C.F.S. Arad a organizat la începutul acestei luni un nou curs de arbitri de fotbal. Participă foști jucători de fotbal, printre care remarcăm prezența lui Mircea Izghireanu (Vagonul), Gheorghe Cazan (Julu) și Toma Heim (Strungul). La buna desfășurare și instruire a viitorilor arbitri, o contribuție deosebită o aduc lectorii: Constantin Mironescu, președintele Colegiului de arbitri, Gheorghe Sporea, vicepreședinte, precum și arbitri din lotul republican Aurel Crișan și Traian Cruceru.

PAVEL SODINCA corespondent

Tîrgoviște

Un stadion neglijat

La o lună de zile după ce legele lor de A, echipele de categoria C reintră, și ele, în atmosfera specifică întrecerilor oficiale. Fiecare va re-lua competiția cu puteri noi, cu speranțe noi. În rîndul acestora se numără și for-

mația Metalul Tîrgoviște, președinte la un loc frunțas în seria sa. Suporterii acestei echipe așteaptă cu nerăbdare viitoarele ei evoluții pe teren propriu, pentru a o încuraja cu aceeași dragoste cu care au făcut-o întotdeauna. Numai că afecțiunea lor pentru echipa tîrgovișteană nu se bucură de reciprocitatea cuvenită din partea asociației sportive Metalul. Cei care vor veni să vadă meciurile fotbalistilor din orașul lor, vor avea neplăcuta surpriză de a fi găzduiți de un stadion total nepregătit. Pe terenul de joc iarba a devenit o raritate și există toate șansele ca ea să dispară complet după primele jocuri. Băncile sînt deteriorate, straturile de element rezistiv din ce în ce mai puțin activii suvoaielor de apă, numerele de ordine de pe gradene mai există doar în amintirea celor ce le-au cunoscut cîndva. În cabinetele jucătorilor, interorul este neprimitor, începînd cu scaunele murdare și vechi, și terminînd cu ușile care, fără banalele lor clanșe, se închid și deschid după cum bate vîntul. Despre cabinetul medical nu se poate spune nimic pentru că la stadionul Metalul așa ceva nici nu există. Acestea sînt doar cîteva dintre elementele ce caracterizează „grîja” asociației sportive Metalul Tîrgoviște pentru a a-

sigura condițiile cele mai bune fotbalistilor și spectatorilor în viitorul sezon competițional.

MIȘU AVANU corespondent

Baia Mare

Stimulente pentru juniori

Recent, conducerea secției de fotbal din cadrul asociației Constructorul Baia Mare a premiat pe primul trei juniori din echipa care activează în campionatul regional, seria „C”, echipă care s-a clasat pe locul I în turul campionatului. Criteriul de premiere s-a făcut în urma acordării unui punctaj de către antrenorul Siser Tiberiu pentru comportare și formă constantă în turul campionatului. Cel mai bun s-a dovedit Dumitru Iarovenco (portar), Alexandru Pop (golgeterul echipei) și Alexandru Mocanu, care au fost premiați cu echipament sportiv diferit. V. SASARANU corespondent

UN SIMPATIZANT AL RAPIDULUI ÎNTREABĂ

DUMITRU GH. DIRJAN — București: Care a fost formația Rapidului în ultima finală de Cupă cîștigată de feroviari?

Vă satisfacem curiozitatea în rîndurile de mai jos:

Rapid a cucerit ultima dată Cupa în anul 1942 cînd a învins pe Universitatea Cluj cu 7-1, folosind următoarea formație: Sadowski — Ghiurișan, Wetzer III — Costea, Bășina-

ru, Moldoveanu — Bogdan, Filote, Radu Florian, Dan Gavrilescu și M. Tănăsescu. Poate reamîndrea acestei formații și, mai ales, a rezultatului va aduce pe actualii purtători ai tricourilor alb-vîșnii în editia de anul acesta a Cupei.

GENTO, MEREU TÎNĂR

NICOLAE GEORGESCU — Galați: Foarte mulți vorbesc despre vîrsta înaintată a lui Gento și de o eventuală retragere a lui din activitatea competițională. Care este adevărul? Se retrage, nu se retrage, și cîți ani are?

La întrebările dv. credem că teletransmisia recentului meci Internațional Milano — Real Madrid a răspuns în bună parte. Gento bătrîn? După jocul prestat miercuri 15 februarie pe San Siro, ipoteza este spulberată. După actul de naștere: 32 de ani. Așa cum ați văzut, însă, la această etate, decanul de vîrstă al clubului madrilen are o rară vitalitate, „mostră” oferită

echipei lui Herrera fiind concludentă în acest sens. Cu titlul de curiozitate, adăugăm următoarele: „cartea de vizită” a lui Gento numără, pînă acum, 7 titluri de cîștigător al „Cupei Campionilor Europeni”. Și un amănunt din viața personală: Gento nu este căsătorit. „Încă o dovadă că mai sînt tînăr” — i-a declarat el, cu umor, unul ziarist spaniol.

CE ÎNSEAMNĂ „HAT-TRICK”?

PETRE DINESCU — Lugoj: „Am citit că frățilă a realizat în meciul cu Elveția un „hat-trick”. Ce se înțelege prin această expresie?”

În limba engleză „hat-trick” înseamnă „ridicarea pălăriei”.

Se spune că un jucător realizează un „hat-trick” atunci cînd, într-un meci, marchează trei goluri consecutiv pentru echipa sa. Adică, tocmai ceea ce a realizat Frățilă în meciul România — Elveția. În turul campionatului, a mai realizat același lucru și Sao de la Steaus, în meciul cu Universitatea Craiova. Sau Ion Ionescu în

partida cu CSMS. Nu este însă „hat-trick”, în sensul absolut al expresiei, cazul cînd un jucător înscrie de 3 ori dar între golurile sale s-au intercalat goluri înscrie de un alt coechipier. Exemplu, meciul Julu — Steagul roșu, în care Casandra a înscris 4 goluri, dar între primele două și ultimele două goluri ale sale s-au intercalat punctele marcate de Martinovici și Peronescu.

LOVITURA „FOGLIA SECCA”

GRIGORE CONSTANTIN — Oradea: „Aud mereu vorbindu-se despre „foglia secca”. Care este sensul acestei expresii?”

În traducere strictă, „foglia secca” înseamnă „frunză uscată” sau — în sens mai larg — frunză de toamnă, care cade din pom, legănată de vînt. În fotbal, expresia este aplicată a celor șuturi înalte, trase cu efect, la care balonul, după ce atînge o anumită înălțime, ia, în cădere, o traiectorie curioasă, alta decît cea previzibilă, deurtantă pentru portar. La aceste mingi, trimise cu efect, căderea balonului se face lent, cu schimba-

rea de direcție, ca o frunză uscată purtată de vînt. Exemple? Unul elocvent: Lovitura liberă executată de Dridea I în meciul de la Ploiești, cu Liverpool. Balonul s-a îndreptat spre mijlocul porții apol și-a schimbat direcția, căzînd în colț pe lîngă portarul advers, păcălit. Specialiștii acestor lovituri a fost brazilianul Garrincha. De altfel, din Brazilia a și pornit această denumire.

6 NU 9 VICTORII CONSECUTIVE

ALEXANDRU BOTICAS — Timișoara: „Doresc să știu dacă în campionatul din anul 1947-48 Universitatea a reușit o serie de 9 victorii consecutive și care a fost formația sa de bază?”

Din păcate, nu vă putem confirma seria de 9 victorii pentru că în campionatul la care vă referiți studenții clujeni n-au reușit decît 6 succese consecutive. Poate vă vor oferi această satisfacție în returul campionatului actual. Ar avea și ei nevoie

pentru a scăpa de emoțiile zonei retrogradării. Formația de bază din campionatul pe 1947-48 a fost următoarea: Cristea — Vîgu II, Medrea II — Joja, Luca, Rădulescu — Zehan, Roman, Dasoalu, Medrea III, Coracu.

Am fi dorit cu toții ca Dinamo Pitești să continue succesele din primele două tururi ale Cupei orașelor-tîrguri, cu toate că era de presupus că adversara din cea de-a treia etapă a competiției, Dinamo Zagreb, finalista ediției anterioare, va fi obstacolul cel mai dificil din tinăra carieră internațională a piteștenilor.

Prezumția s-a adevărat. Dynamo Zagreb a fost în meciul cu Dinamo Pitești o echipă foarte puternică, matură, cu o mare experiență în jocurile internaționale din deplasare. Această adversară valoroasă a știut să tempereze avântul altă de caracteristică tuturor echipelor gazdă, a descoperit lacunele jocului fotbalistilor noștri, a înscris un gol mult mai ușor decît se așteptau și apoi și-a ocrotit zestrea cu un joc care să nu se rezume doar la o strictă apărare. Astfel, Dinamo Pitești a părăsit terenul propriu învinsă cu 1-0, situație foarte puțin promițătoare pentru meciul retur de la 1 martie, la Zagreb.

Infringerea din partea unei echipe superioare nu este atât de insuportabilă dacă învinsii au făcut tot ceea ce era posibil pentru a câștiga, dar, învingătorii, posesorii ai unui nivel mai înalt de joc, le-au anihilat tentativele. În cazul jocului de duminică, Dinamo Pitești n-a făcut tot ceea ce îi sta în putință pentru a întrece asemenea adversari prestigioși și incapacitatea ei a fost în mod sigur consecința unei atitudini greșite a echipei și antrenorilor, care s-au întumurat de pe urma succesorilor de astă toamnă.

Flurește că ceea ce a realizat Dinamo Pitești în Cupa orașelor tîrguri pînă la meciul cu Dynamo Zagreb rămîne lăudabil, chiar foarte lăudabil. Sincer vorbind, Dinamo Pitești ne-a întrecut așteptările, promovînd două etape cu F. C. Sevilla și F. C. Toulouse. Astfel, a cîștigat galoane prețioase, devenind foarte repede dintr-o echipă de valoare medie în fotbalul nostru, o formație foarte apreciată. Dornici de succese, o stare euforică ne-a cuprins atunci pe toți, chiar și pe aceia care prin natura profesiei, trebuie să rămînd realist. Așa s-a făcut că antrenorul Ștefan Vasile, foarte modest pînă la eliminarea echipei F. C. Toulouse, a început să-și supraaprecieze echipa, iar antrenorii lotului reprezentativ au exagerat și ei, selecționînd din echipa Dinamo Pitești și jucători puțin corespunzători pentru echipa națională, pe Ilgă Dobrin și Barbu care lă-

UN SIMPLU JOC SAU CEVA MAI MULT?

cuseră mai de mult dovada calităților lor. Este adevărat că și noi, ziaristii, am alimentat curentul de elogi pentru Dinamo Pitești, sperînd însă că jucătorii echipei vor înțelege în mod pozitiv bunele aprecieri. Ne amintim însă că le-a fost atrasă atenția asupra pericolului îngimării.

Din păcate, fotbalistii piteșteni ne-au ardat tocmai într-o confruntare altă de importantă ca aceea cu Dynamo Zagreb că ei au priceput tocmai pe dos sensul laudelor primite. Ei și-au închis ochii și au făcut peste noapte un mare salt valoric care le-a permis să ignoreze realizările care-i aduseseră pînă în al treilea tur al Cupei orașelor-tîrguri: spiritul admirabil de echipă, pregătirea perseverentă și serioasă, talentul și meșteșugul personal în slujba jocului colectiv. Ei au renunțat cu o mare ușurință la ceea ce constituia țărca lor, omogenitatea echipei, crezînd că pot avansa în această competiție fără să mai muncească în mod temeinic.

Desigur că această tendință a putut fi observată mai din timp, lădă a se lua totuși din vreme măsuri de îndreptare. La Dinamo Pitești a fost o atmosferă generală de îngimtare, alimentată și de succesul realizat cu echipa F. C. Admira în Franța, de laudele presei franceze, astfel că jucătorii s-au desprins din eticentul spirit de echipă care l-a adus de curînd în atenția generală. Pe cînd astă-toamnă Dobrin, de pildă, își îmbunătățise jocul, renunțînd la unele tendințe prea individualiste, în meciul cu Dynamo Zagreb a revenit la acestea, ba chiar mai mult ca înainte, iar C. Radu a devenit un imitator al acestuia. Dacă Dobrin a driblat cu rost sau fără rost doi adversari, C. Radu a încercat s-o facă cu trei adversari și astfel, în timpul pierdut de aceștia cu „vămuirea” mingii, fotbalistii iugoslavi își organizau pe indelele apărarea.

Majoritatea timpului, fotbalistii piteșteni s-au jucat cu mingea fără rost, în timp

ce adversarii lor au urmărit un plan tactic bine delimitat. În funcție de cursul jocului și de replica greșită a echipei Dinamo Pitești care a jucat stereotip din minutul 1 pînă în minutul 90. Privînd la jocul mărginit de a trimite mingea orbește în careul advers, nu puteai să nu te întrebi ce fel de pregătire tactică a făcut această echipă? Nedumerirea era cu ațli mai mare cu cît adversarii se mișcau după un mecanism bine încheșat, cu multă luciditate, siguranță.

În timp ce antrenorul Ștefan Vasile se aglta pe tușă terenului dînd, probabil, diferite indicații fără efect, după cum se constata în jocul echipei Dinamo Pitești, antrenorul iugoslav Zebec nu s-a mișcat o singură dată de pe bancă, dar echipa sa a știut cum să se comporte în raport de fiecare perioadă a jocului.

Ce rezultă de aici?

În primul rînd că Dinamo Pitești n-a pregătît această întîlnire cu răspundere, că a făcut concesie spiritului de automulțumire al jucătorilor, și aceasta este vina antrenorilor. În al doilea rînd că jucătorii nu s-au subordonat indicațiilor date de antrenori, fiindcă ne place să credem că sfaturile de pe tușă ale antrenorului Ștefan Vasile au fost cele mai nimerite, și în acest caz disciplina de joc este ca și inexistentă, vina fiind de această dată a jucătorilor.

Fotbalul este și va rămîne întotdeauna mai mult decît un simplu joc, în ciuda unor exagerări actuale care pretînd că marile jucători desființează sistemele și tacticile de joc. Dobrin este incontestabil un mare talent, însă el nu va putea deveni un element determinant în obținerea unui rezultat și nu se va putea afirma definitiv dacă jocul lui nu va ajuta sau el nu va fi ajutat de planul tactic al echipei. Cu ațli mai puțin vor reuși C. Radu, Turcan sau Prepurgeț, ale căror acțiuni izolate în

meciul cu Dynamo Zagreb au dăunat fotbalului echipei, i-au știrbit din omogenitatea obținută anul trecut și, implicit, din spiritul de echipă.

Am insistat asupra acestei greșeli, fiindcă ea nu este proprie numai echipei Dinamo Pitești și nu se comite numai în meciuri internaționale. Și în campionat există mulți jucători care înțeleg greșit toată lor de jucători de elită în echipe, după cum mulți antrenori, de dragul rezultatului, sperînd în obținerea victoriei pînă în ultimul minut, tolerează unor fotbalisti atitudini păgubitoare echipei. Dorința de a crește și a avea cît mai mulți jucători de mare valoare, de stimulare a acestora nu trebuie să dăuneze realizării și menținerii spiritului de echipă, planului tactic al echipei, căci dacă doi sau trei dintre jucătorii care asigură mecanismul acesteia sînt slingherii de acțiuni exagerate, singulare, fisurile se ivesc de la sine și rezultatul este invers decît cel scontat.

Bobby Charlton este un mare fotbalist al lumii și ca el au mai fost în echipa campioană mondială încă 3-4, dar nici Bobby Moore, nici Ball sau Huru n-au acționat individual decît în măsura în care puneau în valoare jocul partenerilor lor, sau, prin măiestria lor, deschideau căi nebănuite colegilor lor. Și, astfel, întreaga echipă a Angliei, de la Banks la Peters, trecînd pe la Cohen și Stiles, a fost de neînvinș. Exemplul este prea mare, însă tocmai de la marile echipe trebuie învățat. Antrenorii noștri trebuie să dea dovadă de o mare exigență în pregătirea jucătorilor și echipelor noastre. Ei trebuie să devină ascultați, să se impună prin competența și siguranța măsurilor, să ne arate că sub conducerea lor echipele fac progrese.

Dinamo Pitești a regresat de la turul al doilea la al treilea al Cupei orașelor-tîrguri, din luna noiembrie 1966 pînă în februarie 1967 și vina revine în întregime antrenorilor echipei și componenților ei, care, așa cum s-au prezentat în meciul cu Dynamo Zagreb, au crezut probabil că se poate juca fotbal oricum, dar au avut prilejul neplăcut să constate printr-un eșec că fotbalul înseamnă ceva mai mult decît un simplu joc.

Să sperăm că în viitor echipele noastre nu vor mai repeta asemenea greșeli.

Aurel NEAGU

CARTIERE ȘI TRADIȚII ÎN FOTBALUL ROMÂNESC

În acest cartier de dincolo de Cîmbi, (unde acum 30-35 de ani casele erau îngrămădite pentru a lăsa „partea leului”, maidanului vecin, iar astăzi îngemănează simetria blocurilor cu pitorescul parcurilor) au văzut lumina zilei mulți fotbalisti care au fost iubiți și apreciați de mîile de iubitori ai sportului cu balonul rotund.

„ȘOIMII”

La începutul deceniului al treilea al secolului nostru, se puneau bazele primului club sportiv din orașul Sibiu, „Șoimii”. Ideea numelui acestui club a venit cu ocazia unei vînători pentru că la „Șoimii” se practica și vînătoria, inspirat fiind de șoimul ce zboară iute ca vîntul, puternic și liber în

fecționată cu adevărată măiestrie, din cîrpe și din gumă sau (o, dulce raritate!), îmbrăcată cu piele.

La disputele micilor fotbalisti asista adeseori unul din jucătorii echipei „Șoimii”, care locuia în același cartier. Acesta se numea Ionel Căliman. Seara, chema la el pe acei ce i se părea că posedă calități fotbalistice și îi invita pentru a doua zi la club. Astfel îndeplinea Ionel Căliman funcția de... selecționar! Ochiul său experimentat a descoperit în rîndurile acestor copii pe fotbalisti ce mai tîrziu aveau să ducă faima orașului și a

toate”. (Acesta a fost în 1932 și secretar general al „Ligii de centru” care cuprindea orașele Medias, Sighișoara și Sibiu). Pe Cornel Chivaru, în prezent pensionar, l-am întîlnit zilele trecute, rugîndu-l să-și depene firul amintirilor:

„Cam prin 1929-30, „Șoimii” era prima echipă din orașul nostru, ocupînd locul I pe districtul Sibiu. Din formația ei făceau parte: I. Lindner, Gh. Apolzan (unchiul maestrului emerit Al. Apolzan), L. Nemeș, I. Chidu, E. Borja, frații Astăluș, Pamfil Tatu, A. Boicoianu, I. Sîrbu, A. Buian și alții.

Primul nostru teren de joc a fost „Turnschule”, iar mai tîrziu am jucat pe locul actualului teren C.S.M. care, datorită profesorului de gimnastică C.M. Ionescu de la

pot uita faptul că Pamfil Tatu, fiind în ultimul an de studii și neavînd posibilitatea de a se întîlni, a fost ajutat de către colegii de echipă cu masă și cazare”.

Bătrînul pensionar Pompiliu Mureșan, fost jucător și conducător al echipei Șoimii între 1924-28, își amintește și el de o întîmplare care se înscrie în aceeași sferă: „Înainte de un meci important în Liga de centru, am spus băieților:

— Dacă bateți astăzi cu 1-0, mă oblig să vă dau o masă din încasări. Echipa a jucat bine, ca de obicei în acea vreme, și a cîștigat partida cu 1-0. Eu trebuia să-mi țin promisiunea. Mă pomenește însă cu președintele clubului care mă întrebă de banii încasați. I-am amintit despre promisiunea făcută jucătorilor, dar după multe discuții aprinse am fost nevoit să renunț, pentru că președintele nu vroia să piardă nici un ban! Jucătorii însă au continuat să aperse culorile clubului, cu prețul oricărui sacrificiu, pentru că iubeau fotbalul”.

ALTE GENERAȚII

Anii au trecut și iată că au venit la rînd alte generații de fotbalisti. În echipele Șoimii și-au făcut apariția printre alții: I. Drăgan și Ilie Oană, frații Romi și Remi Bucșa, D. Dumitru, N. Vlad, C. Moldovan, I. Nanu, M. Tonci și F. Koch (ci formau „aripa blondă”) — în prima echipă — și Alexandru Apolzan, S. Moldovan, M. Dragoman, N. Roman, în echipa de juniori.

Dintre performanțele echipei Șoimii (care a activat și în prima categorie a țării), amintim doar finala pentru desemnarea campioanei naționale, unde întîlnind pe Colțea Brașov a fost învinsă la

mare luptă cu 2-1. Iar pentru ceea ce a însemnat pepiniera Terezianului, amintim performanța juniorilor sibiieni, constituită pe scheletul echipei Șoimii (jucau pe atunci Ghiurigan, O. Muscă, A. Suciu și alții), care au cîștigat în anul 1939, „Cupa Unirea”, oferită de federație.

TRADIȚIA CONTINUĂ

Pe mulți care cunosc evoluția actualii echipe CSM Sibiu în campionatul divizionar B, îi surprinde staba comportare a fotbalistilor de la clubul ce odinioară reprezenta cu cinste orașul Sibiu. În perioada ultimilor ani, din orașul Sibiu au plecat la alte cluburi din țară zeci de fotbalisti valoroși, fapt ce denotă că aici, la Sibiu, fotbalistii localnici nu fac „casă bună” cu echipa. Totuși, firul tradiției, deși subțiat, nu s-a rupt. Din cartierul Terezian se ridică din nou o pleiadă de viitori fotbalisti; sub conducerea profesorului Traian Todoran (absolvent ICF) peste 80 de copii învață tainele sportului cu balonul rotund. Iată și primele lor rezultate: cele trei echipe de pitici sînt clasate pe primele locuri în campionatul orașenc, iar echipa de juniori a Școlii sportive Sibiu, care participă în seria a 10-a în campionatul republican, ocupă locul I la terminarea turului.

Fără de condițiile vitrege, din trecut, actualii elevi ai profesorului Todoran se bucură din plin de echipament, materiale, terenuri sportive, precum și de asistență medicală. Cartea și sportul se completează armonios. De aceea, ei trebuie să continue faima foștilor fotbalisti ce s-au ridicat din cartierele orașului de pe Cîmbi.

ILIE IONESCU

Echipa „Șoimii” în anul 1931

înaltul cerului. Sportul de bază însă era fotbalul.

Biografia echipei de fotbal „Șoimii” începe cu „Terezianum” sau mai bine zis cu maidanul din acest cartier care a constituit o principală sursă de fotbalisti sibiieni.

Copiii acestui cartier, copii săraci, formau echipe de străzi cu nume improvizate ca: Țînța, Gara mică, Macedon, sau după numele unor echipe mari ca Ripensia și Atele, ca apoi să se întrecă pe maidanul din Terezian în „competiții perpetue” care durau de dimineață pînă seara. Mingea? Con-

șării, ca: Ilie Oană, Remus Ghiurigan, Alexandru Apolzan, Ion Drăgan, Ilie Gîrleanu, Sandu Moldovan, Nicolae Roman, Miron Dragoman, Gheza Fülöp, Ivan Alexe, Ilie Greavu, Gheorghe Văcaru și alții.

Deși în cadrul clubului „Șoimii” mai ființau, pe lângă echipa de seniori, încă două echipe: una de rezervă iar alta de juniori, antrenor nu exista. Cornel Chivaru, administratorul Societății sportive „Șoimii”, îndeplinea pe atunci, pe lângă funcția sa, și pe aceea de conducător, antrenor, organizator, casier, într-un cuvînt „om bun la

liceul Gheorghe Lazăr, fusese amenajat de elevii școlilor secundare din orașul nostru. Nu pot omite dragostea de sport și de club a jucătorilor. Îmi amintesc că pe atunci ei își cumpărau singuri echipamentul sportiv, ba mai mult, între conducerea echipei și jucătorii se încheia un contract prin care aceștia din urmă erau obligați să respecte anumite condiții, ca de exemplu: sancționarea bănească în caz de neapărare la antrenament, pentru întîrzieri, indisciplina pe teren etc.

Amintind de lipsurile materiale ale jucătorilor din acea vreme, nu

DIN EXPERIENȚA MEDICILOR DE LA LOTURILE REPREZENTATIVE

LOTUL OLIMPIC

Doctor
DUMITRU TOMESCU

Turneul lotului olimpic în America de Sud a ridicat și câteva probleme biologice datorate unor parametri de climă și de coordonate geografice neobișnuite:

- diferențele de fus orar și climă;
- altitudinea.

DIFFERENȚELE DE FUS ORAR ȘI DE CLIMĂ au fost marcate (5-7 ore față de București, oscilațiile de temperatură de la -10° (cât a fost la plecarea noastră), la +28° și +40° în Uruguay și Ecuador).

Adaptarea la diferența de fus orar s-a realizat în primele 3-4 zile, folosind din plin medicația tranchilizantă și somniferă care a creat un nou reflex de somn; la diferența de temperatură prin expunerea progresivă la soare și programarea alternativă a antrenamentelor, dimineața și după-amiază.

Pentru adaptarea la atmosfera de căldură umedă (60 până la 80 de procente de umiditate) întâlnită la Montevideo și la Guayaquil s-au practicat zilnic exerciții speciale de respirație și s-au făcut antrenamente scurte de intensitate mare.

Alimentația a constituit și ea un element utilizat pentru menținerea și refacerea capacității de efort. Am întocmit meniuri variate cu accent pe citrice, verdețuri estivale, preparate de carne, în special de vită pregătite în specific românesc (grătar), creme de verdețuri, alimente bogate în fosfor (pește) și în calciu (lapte, brinză), precum și tot felul de fructe, asigurându-se în acest fel o rație alimentară bogată în calorii și vitamine. Pentru înlocuirea electroliților eliminați prin respirație, s-a utilizat apa minerală, iar în alimentație s-au folosit în plus săruri de calciu și de sodiu. S-a consumat cu regularitate suc de portocale, pentru aportul vitaminic.

PROBLEMA ALTITUDINII preocupă din ce în ce mai mult cercurile sportive o dată cu apropierea Olimpiadei din Mexic. Vreau să afirm de la început că observațiile efectuate cu această ocazie au fost realizate în cadrul unui experiment incomplet, lipsind cercetarea biologică, atât de importantă și de revelatoare în chestiunile de adaptare. La modestul experiment de la Quito (Ecuador-2900 m, altitudine) unde am sosit azi, miine am jucat și a treia zi am plecat, adaug cele observate cu ocazia turneului întreprins cu același lot, acum 3 ani în Etiopia (2250 m.). Iată constatările noastre:

- la altitudine, suferința organismului este mai mare în efort; turburările apărând imediat, fără perioadă de latență (ca în cazul adaptării la diferențele de climă);

- constantele fiziologice puls-tensiune, se modifică în totalitate din primele ore (crește cu 10-15 bătăi pe minut pulsul și cu 1-1.5 intervale tensiunea);

- subiecții acuză jenă respiratorie cu senzație de „lipsă de aer”; crește frecvența respirației de la 14-16, la 28-32 pe minut; senzația de oboseală la efort apare mult

mai devreme (după primele 25 - 30 minute de alergare), însoțită de dureri în hipocandrul sting și de crampe musculare în ambele gambe.

Ac aceste fenomene au ajuns, cu tot oxigenul administrat înainte de meci sau la pauză, până la stări hipertensive în finalul partidei (Ionescu, Deleanu, Surdan). Cred că fenomenele menționate au fost exacerbate și de o căldură excesivă (35° în timpul jocului de la Quito, disputat la orele 10 dimineața).

În privința acomodării organismului la altitudine, opinăm pentru asigurarea unei perioade de 12-14 zile, necesară realizării proceselor adaptative. Acclimatizarea la altitudine trebuie începută cu antrenamente dirijate în primele 5-7 zile și nu cu jocuri; în cazul din urmă, organismul este supus la eforturi prea mari, impuse de adversari bine adaptați (cazul echipelor gazdă), ceea ce perturbă evoluția fiziologică a proceselor adaptative.

LOTUL DE TINERET

Doctor
STELIAN CHERCIU

Pe parcursul turneului întreprins de fotbaliiștii noștri din lotul de tineret, ne-am preocupat de:

- urmărirea adaptării organismului la efort în condiții deosebite, combaterea modificărilor produse de deshidratare și pierderea de electroliți, combaterea modificărilor neuro-psihice produse de condițiile de transport, umiditate, temperatură, altitudine și deperdițiilor de apă și de electroliți.

Metodele folosite au fost examenul clinic, probele cardio-vasculare, dinamometrice, cercetarea curbei greutateii, bilanțul lichidelor ingerate, aportul de electroliți, de lichide, evidența timpului afectat antrenamentelor și jocului, ca și evidența orelor de recuperare.

În activitatea noastră am folosit intens o serie de medicamente de protecție (vitamine, substanțe fosforice, săruri minerale, substanțe sedative și tranchilizante).

Din examenele medicale efectuate putem trage concluzia că un organism sănătos și echilibrat suportă foarte bine modificările de climă, umiditate și altitudine.

Urmărirea organismului la efort s-a făcut prin examene medicale aproape zilnice prin: probe cardio-vasculare, curba dinamometrică, timpul de revenire la normal după efort standard, curba ponderală, pierderea în greutate după jocuri.

Dacă analizăm rezultatele obținute în condițiile de microclimat din Africa, în comparație cu cele obținute în țară, vedem că sportivii bine echilibrați s-au adaptat imediat, neprezentând modificări față de datele obținute în țară. Modificări sesizabile au apărut la cei ce și în țară prezentau tulburări neuro-vegetative. În toate cazurile după administrarea de medicații sedative, tranchilizante și un tratament intens cu săruri minerale (clorură de sodiu, potasiu, fier) vitaminizare complexă (vit. B 12) sucuri de fructe, după circa 7 zile, în majoritate,

Loturile reprezentative de fotbal - olimpic și de tineret - au întreprins, precum se știe, turnee de lungă durată într-o serie de țări din America de Sud și din Africa. Neobișnuită față de majoritatea evoluțiilor peste hotare ale jucătorilor noștri, mai ales prin condiții climatice, diferență de fus orar și altitudinea unor orașe, recente turnee au ridicat în fața medicilor afecțiuni celor două loturi, o serie de probleme specifice de ordin biologic.

Observațiile lor asupra modificărilor de ordin subiectiv și obiectiv, sesizabile în starea fotbalistilor, precum și măsurile întreprinse în vederea prevenirii și combaterii lor sînt inserate în rândurile de mai jos.

sportivii prezentau date obiective normale.

S-a pus accent pe rehidratarea și remineralizarea organismului în mod deosebit prin ape minerale de tip Evian, Perrier, sucuri de fructe (portocale, grapefruit, quinquin). La toate acestea s-au adăugat în permanență sare în exces și clorură de potasiu. Aportul de calciu și fosfor l-am realizat prin introducerea în alimentație a ouălor și viscerelor. Vitamina C atât de necesară și am administrat-o ca medicament ci sub formă naturală (portocale, ananas, mere) sau sub formă de salate de fructe, unde mai intrau și bananele, papaia și strugurii. Celelalte minerale și în special fierul, magneziul etc. au fost administrate sub formă de crudități (salată verde, andive, roșii, castraveți). Nicij iodul n-a lipsit și un accent deosebit l-am pus pe folosirea cepei în special la mesele de seară, obținînd un efect sedativ și somnifer.

În Congo, Camerun, Gabon, temperaturile ridicate pînă la 40° la umbră, umiditate între 75-85%, simptomul dominant a fost setea excesivă, transpirația, pierderea în greutate și stările de insomnie. Pentru a combate aceste situații s-au administrat lichide sub formă de sucuri, adăugîndu-se și supe de legume și în aport însemnat de 5-10 gr. sare, plus 2-3 gr. de clorură de potasiu zilnic. Datorită acestui tratament, sportivii nu au prezentat fenomene de astenie.

Pentru a recupera sportivii și pentru a combate insomniile și în special tulburările vegetative survenite în timpul zborului, am administrat masiv medicație calmantă din grupa beladonel, medicație tranchilizantă din grupa Carbaxin, meprobamat, napoton, asociate uneori cu romergan și fenobarbital. De asemenea, somnul de după-amiază și cel de seară a fost reglat cu o medicație sedativă și somniferă.

În ceea ce privește acomodarea sportivilor noștri la altitudine (Adis-Abeba 2.500 m.) putem spune următoarele: influența altitudinii a fost foarte mică, aproape de neputință în seamă:

- Sportivii bine antrenați, sănătoși și echilibrați, în 24 ore au fost adaptați și capabili de eforturi maximale, întrecîndu-și adversarii locali.

- În preziua și în noaptea dinaintea jocului, am pus un accent deosebit pe medicație sedativă, tranchilizantă și bronhodilatatorie.

- Mișcările în aer liber, alergările ușoare, gimnastica respiratorie repetată, cu mișcări de inspirație și expirație profundă și apnee, au făcut ca micile modificări respiratorii de la început (senzații ușoare de sufocare, uscăciune în gît și pe căile aeriene superioare, amețeli, cefalee) să dispară după 12 ore.

- Administrarea de oxigen umezit înainte de meci cu 60' înainte de încălzire, după aceasta și la pauză, a făcut ca sportivii noștri să joace „ca acasă”, fără a resimți influența altitudinii și a rarefierii aerului.

Oxygenarea am potențat-o printr-un aport mai mare în fier (ficat în alimentație) salată verde, roșii, fructe, vitamina B 12, fertonin, vîplex.

Din datele subiective și obiective culese, am constatat o adaptare rapidă la altitudine (probele cardio-vasculare au revenit la majoritatea subiecților în 12-24 ore). Randamentul echipei la altitudine a fost superior uneori jocurilor practice în condiții de căldură și umiditate.

În concluzie, turneul echipei de tineret a dovedit că adaptarea este o problemă care poate fi stăpînită printr-o atenție supraveghere și un tratament adecvat organismului. Problema refacerii, rehidratării și reechilibrării electrolitice stă la baza acclimatizării și restabilirii randamentului.

„PLEDOARIE PENTRU JOCUL RAȚIONAL”

de
ERIC BATTY
după revista
engleză
„WORLD
SOCCER”

Una din principalele critici aduse în prezent echipei Angliei este aceea a lipsei de idei în atac. Vedeam mereu cum echipa intra în posesia balonului care, după ce circula de la jucător la jucător, era aruncat, cu predicție pe sus, în careul advers. Această stereotipie lasă să se întrevadă că nimeni nu știe să găsească alt drum spre poartă.

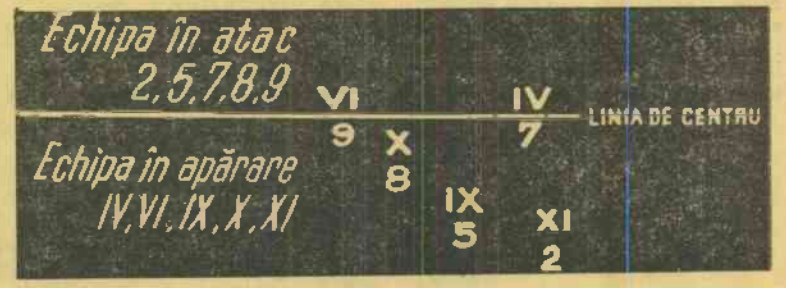
În mijlocul unor adversari care-l marcau sever pe jucătorul realizator, ajungea arareori în gol. O adevărată situație de gol este creată atunci cînd balonul ajunge la piciorul unui jucător demarcat în fața porții. El poate fi liber doar o secundă și jumătate, dar esențial este ca în acest foarte scurt interval, balonul să se afle la piciorul jucătorului demarcat.

De fapt, rezolvarea problemei stă mai curînd în linie de spațiu, ceea ce aparține și mijloacilor, unde cei care inițiază atacul decid și cum se va desfășura. Atacurile sînt începute de jucătorii englezi fără o sarcină anume. Ca și sprinterii lanșați spre linia de sosire, ei alergă spre buturile adverse. Maxima pare a fi: „Du cît mai repede balonul în careul advers”. Viteza este desigur importantă, dar a ști cum să dezvolti un atac este vital, pentru că spre deosebire de sprinteri, care trebuie doar să parcurgă o distanță dată, fotbalistii trebuie să fie pregătiți să contracareze reacția apărătorilor adversi.

Pentru a ilustra mai bine acest punct de vedere, voi reaminti o fază din meciul Anglia - Cehoslovacia din toamna trecută pe Wembley. J. Charlton, cistigînd mingea în jumătatea de teren a echipei Angliei, a pasat repede, la firul terții, la Cohen, de la el la Stiles - B. Charlton - Moore - Ball și în sfîrșit însuși la Cohen. Publicul s-a încălzit, mulți comentari: „sîrăluțtor”, „minunat!”, „fază mare, Bobby!” etc.

Aceste șase pase consecutive între 7 jucători ar fi fost excelente dacă Anglia ar fi condus cu 3-0 sau dacă sarcina era să se păstreze cît mai mult mingea pentru temporizare. Dar ca să spargi apărarea oaspeților cu astfel de mijloace era imposibil. Pentru că erau 7 jucători cehoslovaci între balon și linia de centru, fiind J. Charlton a cistigat balonul și apoi tot 7 adversari între Cohen și poarta oaspeților, fiind balonul a poposit din nou la el după „sîrăluțtoarea” suită de 6 pase:

Echipa Angliei - și oricare altă echipă - poate da „pozie” jocului prin acuratețea paselor adresate jucătorilor demarcați la mijlocul terenului. Dar rîma perfectă se realizează în fotbal atunci cînd îți infiltrezi un jucător demarcat cu balonul la picior, în spatele apărătorilor adversi. Avînd balonul, trebuie să conducem jocul și nu să facilităm printr-o țesătură de pase

la mijlocul terenului, retragerea apărărilor adverse acolo unde îi convine: la marginea careului.

Atacul depinde încă (ca de altfel și în vechile sisteme de joc) de mișcarea jucătorilor fără balon, dar orientarea jocului trebuie să fie dată de cel aflat în posesia mingii. Problema fotbalului englez și a „11”-lui reprezentativ este aceea că jucătorii au știu să se orienteze cu promptitudine: ei pur și simplu pasează balonul și alergă apoi spre poarta adversă.

În orice situație de joc se pot ivi atite posibilități încît explicarea lor ar necesita tomuri, dar noi ne vom opri doar la una.

Să considerăm că faza se desfășoară pe aripa dreaptă a atacului nostru, cînd jucătorul nostru numărul 5 a cistigat prin deposedare balonul. De obicei vedem echipa dispusă ca în schema de mai sus.

3, 9 trebuie să-și părească postul, probabil schimbînd locurile (încercînd să-și piardă „umbrele” adverse), dar nu în direcția careului advers. În această situație, golul ar putea veni dacă reușim să plasăm un om în spatele fundasului sting... dar cu balonul la picior. Întrebarea este, cum s-o facem. Mijlocul dreapta (nr. 5) poate capătul balonul peste capul fundasului sting (IV), în speranța că extrema sa dreapta (7) îl poate ajunge primul. Fundașul însă se așteaptă la așa ceva. Dacă se încearcă angajarea jucătorilor 7, 8 sau 9 în careul mic, atunci purtătorul balonului trebuie să presupună că „umbrele” acestora (IV, X și VI) vor fi acolo, gata de a interveni. Este posibil ca purtătorul balonului (5) să alege spre careu, dar în acest caz apărătorii adversi se vor retrage. În diagrama noastră sînt doar doi jucători aflați în atac care pot percuta apărarea adversă: 5 și 2, dar ei o pot face doar depășind fundasul sting advers (IV) fără balon sau cum se spune, alergînd la întîlnire. O asemenea situație poate fi realizată cu succes doar în funcție de extrema dreaptă care trebuie să se retragă, urmărind primirea unei pase. Adversarul său direct va reacționa într-una din următoarele trei posibilități:

- a) va urma extremul dreapta pentru a-l marca îndeaproape;
- b) se menține pe poziție, pentru a acoperi spațiul porții;
- c) va oscila, optînd pentru un compromis: urmărind extrema doar parțial.

Cum vom orienta atacul în funcție de aceste reacții? Dacă fundașul stinga optează pentru a) sau c), atunci fundașul nostru dreapta (2) se poate lansa pentru a primi pasa de la 5, pătrunzînd astfel în dispozitivul advers. Dacă fundașul advers reacționează ca în b), atunci extrema dreaptă ar putea primi balonul și alergînd cu el pe marginea terenului, va facilita demarcararea fundașului nostru 2.

7 va provoca astfel pe IV să-l atace și scoțîndu-l din dispozitiv poate pasa lui 2 ca apoi, schimbîndu-și direcția (prin spatele lui 5) să pătrundă în careu, gata pentru a reprimi mingea. În oricare din aceste trei cazuri se poate reuși să se introducă un om cu balonul în spatele apărărilor adverse, dar imi imaginez că mulți înclină să refuze asemenea atacuri, optînd pentru dezvoltarea acului prin vechile metode, așa numite „naturale”. El ar putea invoca o poziția fundașului central și a mijlocașului sting adversi (VI și X) pentru a intercepta balonul. Să considerăm că X ar opta pentru această alternativă. Se știe că pentru a realiza un du-blaș, o manevră de acoperire, apărătorul este obligat să-și lase liber adversarul. Atunci noi putem realiza o pătrundere în această zonă, prin jucătorul lăsat demarcat.

Să ne întoarcem la cea de a

PITEȘTENII, SUB NIVELUL EVOLUȚIILOR ANTERIOARE

Avem motive de supărare, de sigur, după meciul de duminică, de la Pitești.

Nu atât pentru că n-am obținut avantajul pe care l-am fi dorit, și care să ne dea șanse la calificarea în turul următor al „Cupei Orașelor Târguri”, ci pentru faptul că reprezentanții noștri ne-au decepționat ca manieră de joc. Sigur, am fi dorit să trecem și de Dynamo Zagreb, după Sevilla și Toulouse (e un lucru firesc în întrecerea sportivă), dar nu era un secret pentru nimeni că adversarul pe care ni-l desemnaseră de astă dată sorții era mult mai puternic decât cei anteriori, că acest dublu meci trebuia privit cu mai multă grijă.

Locul doi în campionatul iugoslav pe care-l ocupă Dynamo Zagreb, prezența în echipa oaspe a altor internaționali (unii, Skoric, Zambata, jucători de mare renume european), rezultatele obținute de echipa lui Zebet, în ultimele săptămâni (printre care o victorie asupra liderului campionatului scoțian, Celtic, chiar la Glasgow), succesele sale anterioare în competițiile europene la care ia parte an de an, toate acestea se inscriau... amenințător pentru speranțele piteștene, pe carea de vizită a iugoslavilor.

dezvoltarea în continuare a unei acțiuni clare; Prepurgel încerca pase lungi, dar precipitate și, astfel, 50% imprecise; Dobrin încerca să „bage” mingi la interceptie, mizând — probabil — pe o mobilitate pe care, dacă la început o aveau, Turcan și Naghi, epuizați de hărțuiala continuă cu apărarea adversă, și-au pierdut-o aproape total în final. Acest joc le-a convenit de minune oaspeților. Echipă bine clădită, experimentată, trecută prin „purgatoriul” a zeci și zeci de meciuri asemănătoare în activitatea sa competițională internă, Dynamo Zagreb a acceptat cu nepăsare presiunea teritorială, concedind loviturile de colț cu o seninătate și încredere care ni l-au amintit pe Inter în meciurile de la Moscova, cu Torpedo, și de la Budapesta, cu Vasas.

Dar, trecind peste această greșală de orientare, trebuie să mai arătăm că nici în ansamblu Dynamo Pitești nu s-a mai ridicat la nivelul jocului său din toamnă. Echipa n-a pasat mai de loc în această întâlnire, cum se spune, „n-a făcut joc”. Carență vizibilă mai ales în atac, compartiment în care încercările de rezolvare individuală (Radu, Naghi, Turcan) au eșuat, cu regularitate.

Jucătorii cei mai buni ai echipei în acest meci au fost Ilie Stelian (mai periculos pe poarta adversă decât Naghi și Turcan, la un loc!), Barbu (din păcate, inhibat spre sfârșitul stărea de nervozitate a echipei și care, pe el, în calitate de căpitan, trebuia să-l cuprindă cel mai puțin), Ivan și Radu. Ce am putea spune despre Dobrin? Nimic altceva decât declarația ziaristului iugoslav Mirko Jaksic care ne spunea după meci: „Nu pot spune că Dobrin nu mi-a plăcut ca jucător. Face lucruri frumoase, dar mă întreb câte din acțiunile sale, plătute publicului, au fost plătute și... antrenorilor piteșteni?...”

CEEĂ CE SE CHEAMĂ „O ECHIPĂ SERIOASĂ”

Am văzut „la lucru” multe echipe de fotbal fruntașe ale campionatului iugoslav. În jocuri oficiale, amicale sau cînd au servit ca „sparring-partner” diverselor noastre reprezentative. Ei bine, niciodată nu ne-au deziluzionați. Vecinilor noștri le place să joace fotbal și, oricînd și oriunde, îl joacă serios. Se respectă pe ei, publicul, adversarul, jocul de fotbal ca atare.

Nu ne așteptam la altceva nici de la Dynamo Zagreb, mai ales că aveam imaginea acestei echipe dintr-o altă evoluție a sa la noi: meciul din „Cupa Cupeilor”, de la București, în care a învins pe Steaua cu 3-1. Ei bine, Dynamo Zagreb a jucat și duminică, la Pitești, ca o „echipă serioasă”. Masivi, rapizi, buni tehnicieni, avînd un excelent orizont tactic, oaspeții au fost pe punctul de a marca de încă 2-3 ori în meciul de la Pitești, la căpătul unor acțiuni bine lucrate. De altfel, în afara golului lui Zambata, ei au avut, la 0-0, o bară care ne-a dezvăluit din primul sfert de oră marile resurse ale echipei care aspiră anul acesta la titlul de campioană a Iugoslaviei. Dintr-un ansamblu a cărui omogenitate la nivel ridicat este prima caracteristică, iar tehnica individuală o condiție „sine qua non”, este greu să te relevi. Au reușit totuși acest lucru unii jucători ca portarul Skorici (la Pitești a avut cîteva intervenții magistrale), apărătorul Brncici, extremele Lamza și Rora, vîrful de atac Zambata.

Ne-a plăcut, de asemenea, fi-nuta în teren a fotbalistilor oaspeți. Călmul lor, disciplina în joc. Au privit golul marcat de ei, ca și fazele cele mai dificile în propriul careu, ca și victoria finală, fără nici un fel de manifestări temperamentale, fără „explozii” de nici o nuanță afectivă extremă.

Pe scurt, o echipă care a făcut bună impresie sub toate aspectele.

★
Vine acum returul, la Zagreb. La 1 martie.

Teoretic, avem șanse, dar — dacă am vrea să le exprimăm procentual — cifrele ar fi de ordinul unităților. Cînd ai pierdut acasă cu 1-0, e mai greu să te legeni în speranțele că vei învinge tu, în deplasare, același adversar...

În orice caz, această șansă teoretică există și fie-ne permis s-o materializăm cifric. Dynamo Pitești se poate califica printr-o victorie la două goluri sau prin orice scor la un gol diferentă, afară de 1-0, caz în care, la Zagreb, s-ar juca prelungiri. Dacă piteștenii înving cu 2-1, 3-2, 4-3 ș.a.m.d. ei se pot califica prin beneficiul regulamentului, care prevede dublarea golurilor marcate în deplasare. În situația unui 2-1 pentru Dynamo Pitești, scorul total ar fi de 4-3 pentru fotbalistii noștri; în caz de 3-2, scorul total ar deveni 6-4 etc.

Acesta ar fi obiectivul nostru maximal.

Cel minimal s-ar putea exprima printr-un rezultat onorabil și un joc care să releve posibilitățile reale ale echipei piteștene, în orice caz superioare celor etalate duminică.

Dacă primul obiectiv ni se pare prea îndrăzneț, pe cel de-al doilea îl găsim la îndemînă.

Radu URZICEANU

Duel aerian între Naghi și Brncici

FOTBALIȘTII NOȘTRI SÎNT CAPABILI DE UN RANDAMENT MAI MARE!

de IOAN LUPAȘ vicepreședinte al Federației române de fotbal

Analizînd șirul faptelor legate de munca de selecție și alcătuire a viitoarei echipe olimpice (formația exactă se va cunoaște în preajma meciurilor de calificare) trebuie să recunoaștem că în etapa actuală s-a ajuns la un punct satisfăcător, „edificiul” fiind aproape de finalizare. Ceea ce este însă de făcut în continuare reprezintă o parte deosebit de dificilă care se referă în primul rînd la jocul înaintării.

E adevărat că toți înaintașii care au jucat în turneul sud-american au avut momente cînd s-au comportat foarte bine. Dar una este să joci bine pe parcursul mai multor „secvențe” în timpul unui meci și alta este să ai o comportare constantă pe toată durata lui.

Din acest punct de vedere — dacă ne gîndim că evoluția înaintașilor respectivi n-a fost nici măcar constantă, necum ascendentă în cele cinci jocuri, atunci aprecierea noastră că nici unul dintre cei 6 înaintași (Năsturescu, Frățilă, Dumitriu II, Ionescu, Moldoveanu sau Györfi) nu și-au putut cuceri un loc definitiv în atacul olimpicilor, va fi desigur socotită interesantă.

Doar Frățilă prin luciditatea sa și Moldoveanu în două partide, prin voință și forță, s-au detașat puțin de ceilalți parteneri.

Erorile tehnice sau tactice comise de cei mai mulți dintre ei, precum și faptul că în timpul jocului nu respectă cu fidelitate sarcinile date de către antrenor, acordîndu-și momente lungi de repaus după fiecare acțiune, demonstrează că pregătirea lor pentru importanta sarcină de viitor a echipei, nu este încă corespunzătoare sau că unii dintre ei supraapreciîndu-și calitățile și rezervele, bat încă pasul pe loc! Toți atacașii au comis greșeli de execuție tehnice.

— Györfi a luptat la 5-6 m., într-un moment cînd poarta era parăsită.

— Ionescu a început jocul cu reprezentativa Uruguayului bine, apoi în celelalte partide a descrescut vizibil. În ultimul meci, ar fi putut înregistra un succes remarcabil în trei ocazii, dar, de la numai cîteva metri a tras defectuos!

— Dumitriu II, aparent periculos, în tot ce a întreprins, pînă cînd adversarii au priceput cu ce fel de „arme” operează, căci el a driblat, fîntînd cu sau fără eficiență absolut în toate ocaziile fiind a fost în posesia balonului.

— Frățilă a progresat mult față de sezonul trecut dobîndînd o clarviziune în teren foarte utilă echipei. Sutează periculos la poartă însă mult prea rar față de ocaziile ce i se ivesc și are perioade lungi de lîncezeală în joc.

— Moldoveanu, dotat cu frumoase calități fizice, pe care însă nu le pune în valoare cu priceperea necesară. Sensibil, este ușor descumpănit de cele mai neînsemnate întîmplări din teren și care-l „scot” din ansamblul echipei. Invers, un succes neașteptat de clarăzător în el forțe admirabile și atunci este greu de ținut.

— Năsturescu, un om de echipă. Se angajează la

un volum de muncă puțin obișnuit. Cea mai importantă parte a jocului și-o clădește pe ajutorul acordat apărării și de aceea contribuția lui în finalizarea atacului este minoră.

În general toți înaintașii lotului olimpic trec printr-o apărare adversă numai cu balonul și mai puțin fără el. Din această cauză, cu sau fără voia lor ei ușurează sarcina apărării adverse, înlesnindu-i o luptă corp la corp pe spații reduse.

La toate aceste lipsuri importante pentru progresul fotbalistilor noștri se adaugă faptul că toți înaintașii olimpici (cu excepția unui singur caz cînd Moldoveanu a marcat un gol spectaculos cu capul), nu numai că nu strălucesc în jocul cu capul, dar nu ating nici măcar o pondere utilă, în contextul general al jocului.

Oare toate aceste lipsuri pot fi atribuite celor răspunzători de selecția jucătorilor sau cei mai mulți dintre acești tineri fotbalisti sînt satisfăcuți în mod exagerat de nivelul fotbalului pe care-l practică?

Indiferent de comportarea atacului, toți înaintașii echipei (excepție Năsturescu), joacă fără să persevereze în acțiuni, cu o refineră, se poate spune chiar cu o comoditate nejustificată, generată poate de convingerea lor, fie că sînt titulari inamovibili, fie că acțiunile de selecție nu mai pot scoate la iveală și alți jucători valoroși.

Din acest punct de vedere este absolut necesară includerea în lot a unor noi atacanți, timp fiind suficient pentru integrarea lor.

Despre apărători se pot spune de rîndul acesta multe lucruri pozitive. Sînt însă și multe aspecte negative care ar fi trebuit nici să nu mai existe după o prezență de circa doi ani în lotul olimpic a multora dintre jucători. Astfel, viteza lui Boc este încă slabă și este greu să acopere totul numai prin plasamentul său bun și jocul cu capul, remarcabil de altfel. Toți ceilalți apărători: Sătmăreanu, D. Nicolae, Deleanu, Lupescu, se lasă ușor depășiți prin dribling, atacul lor la om fiind încă deficitar, suplîndu-l printr-un plasament corespunzător, generat în bună parte de alternarea jocului în zonă cu marcajul la om.

Cu toate aceste lipsuri, blocul defensiv constituie partea forte a echipei și reprezintă garanții serioase pentru viitor.

★
După bunele aprecieri primite de jucătorii noștri olimpici în turneul din America Latină, aceste rînduri au drept scop să-i readucă la realitate, pentru că returul campionatului nostru începe sub semnul unor obligații mult mai mari decât în alte primăveri, legate nu numai de jocurile importante ce le vom susține, ci și de constatarea că jucătorii români au arătat în multe rînduri că sînt capabili să evolueze la un nivel ridicat, dacă sînt bine pregătiți. Oare cîți dintre ei vor continua să se comporte și în campionat la nivelul atins, de pildă, în America de Sud? Peste cîteva zile ei ne vor da primul răspuns!...

DINAMO PITEȘTI — DINAMO ZAGREB 0-1 (0-1)
TEREN: bun, puțin alunecos
SPECTATORI: 18 000
TIMP: frumos, soare
A MARCAT: Zambata (min. 17)
DINAMO PITEȘTI: Coman — Badea, Barbu, Ilie Stelian, Ivan — Prepurgel, Dobrin — Radu, Turcan, Naghi, Pop.
DINAMO ZAGREB: Skoric — Blaskovici, Braun, Jukici — Brncici, Ramljak — Lamza, Mešić, Zambata, Guecmitrl, Rora.
RAPORT DE CORNERE: 14-2 pentru Dinamo Pitești
SUTURI LA POARTA: 19-9 pentru Dinamo Pitești.
ARBITRU: FRANZ MEYER (Austria). bun. Credem că n-a acordat 11 m. la faultul comis de Jukici asupra lui Radu, în ultimele secunde de joc, pentru că se întorsese cu fața spre centru, pregătindu-se să fluiera sfîrșitul partidei.

Dar, chiar în aceste condiții, dacă problema calificării se pune la modul ipotezelor celor mai favorabile, cealaltă problemă, a unei victorii la Pitești, se pune la modul ipotezelor mai ușor tangibile. Și felul cum a decurs jocul de duminică ne-a dovedit că aspirațiile la o victorie piteșteană nu erau exagerate. Dynamo Zagreb a jucat bine, la nivelul prestigiului său și al așteptărilor noastre, dar nu ni s-a părut imbatabil. Piteștenii au dominat mai mult, au avut destule ocazii de gol, i-au sînt pe oaspeți să acorde corner după corner (în minutele 32-33, chiar patru consecutive!), cu toate acestea cei care au învins au fost iugoslavii.

O SCHEMA SIMPLISTĂ

Nu li se poate reproșa piteștenilor că n-ar fi jucat cu tragere de inimă, că n-ar fi depus, FIZIC, toate eforturile. Dimpotrivă. Dorința lor de victorie a fost evidentă pentru toată lumea, eforturile au fost considerabile, dăruirea în joc a celor mai mulți dintre ei e cea din urmă calitate care li se poate contesta. Dar cum poți „bate” o apărare ca cea a lui Dynamo Zagreb, cu jucători de clasa portarului Skorici, a lui Brncici și Blaskovici, aruncînd invariabil mingile pe sus, de la mijlocul terenului sau de pe aripă, în marginea careului sau spre punctul de la 11 metri și... așteptînd o greșală a adversarului? Greșală pe care nu urmau s-o speculeze decât doi oameni care jucau în față, Turcan și Naghi, și ei însă, mai puțin inspirați ca oricînd.

Această eroare tactică a piteștenilor s-a făcut remarcată în special în a doua parte a jocului. Insetați de obținerea golului egalizator, piteștenii n-au mai avut răbdarea minimală a pregătirii cit de cit a acțiunilor lor de atac. De cum intra în posesia mingii, Badea o trimitea lung, înalt spre poarta adversă, în mijlocul unei aglomerări de jucători care făcea aproape imposibilă însăși preluarea, darmită

START IN RETURUL

CATEGORIEI A

DUPĂ DISPUTAREA RESTANȚELOR,
STEUA ȘI RAPID AMENINȚĂ „ȘEFIA” CLASAMENTULUI

PRIMA ETAPĂ

A RETURULUI

București : STEUA - C.S.M.S.
(Arbitru : N. Cursaru - Ploiești)
1964-65: 2-2 și 1-1
1965-66: 0-0 și 0-2
1966-67: 7-1 și ?

București : RAPID - FARUL
(Arbitru : C. Nițescu - Sibiu)
1964-65: 2-1 și 0-0
1965-66: 2-0 și 3-0
1966-67: 1-1 și ?

Cluj : UNIVERSITATEA - U.T.A.
(Arbitru : C. Petrea - București)
1964-65: 3-0 și 1-2
1965-66: 1-3 și 2-0
1966-67: 0-0 și ?

Brașov : STEAGUL ROȘU - JIUL
(Arbitru : N. Mihăilescu - București)
1964-65 : Jiul juca la „B”
1965-66 : Jiul juca la „B”
1966-67 : 0-7 și ?

Ploiești : PETROLUL - POLITEHNICA
(Arbitru : V. Dumitrescu - București)
1964-65 : „Poli” juca la „B”
1965-66 : 0-0 și 1-0
1966-67 : 0-1 și ?

Pitești : DINAMO - PROGRESUL
(Se dispută simbăță
Arbitru : V. Roinea - Birlad)
1964-65 : 0-0 și 2-1
1965-66 : Progresul juca la „B”
1966-67 : 0-1 și ?

Craiova : UNIVERSITATEA - DINAMO BUC.
(Arbitru : E. Pazaropoulos - Grecia)
1964-65 : 1-3 și 0-2
1965-66 : 0-0 și 0-8
1966-67 : 1-4 și ?

DUMINICĂ, LA CRAIOVA, DERBIUL ETAPEI A XIV-A

Să facem, așadar, bilanțul „săptămânii restanțelor”. Cele trei meciuri cu care... toamna a intrat până-n februarie, au dat configurația definitivă clasamentului primei jumătăți a campionatului categoriei A.

Spectatori direct interesați (și, deci, nu lipsiți de emoții...) la cele 3 jocuri restanță, studenții din Craiova sînt acum confirmați campioni de toamnă, grație - în primul rînd - revenirii de formă pe care a marcat-o Steua, învingătoare netă asupra singurei echipe care le-ar fi putut „sufli” craiovenilor șefia. Deci, fără a juca, Universitatea și-a menținut locul; să vedem dacă și-l va menține și după prima etapă a returului, cînd intră și ea efectiv în luptă, împotriva concurentului său direct, Dinamo București...

Beneficiare directe ale disputării restanțelor sînt și cele două echipe bucureștene, Steua și Rapid. Militarii mai ales, care au înregistrat un salt de două locuri în clasament (de pe locul 8 pe locul 6) și, avînd acum 14 puncte, participă și ei la lupta pentru titlu. Foarte bună e și șansa Rapidului (15 p), la numai două puncte în urma liderului. Aceste două echipe ocupă acum, la reluarea campionatului, poziții bune pentru începerea asaltului șefiei; clasamentul. Locuri cu altă mai bune, cu cit amîndouă joacă duminică pe teren propriu, împotriva unor adversari (C.S.M.S. și Farul) care - în mod normal - nu le pot da emoții. Privind acum clasamentul, observăm că echipele bucureștene s-au grupat pe poziții avantajoase, de unde amenință direct locul 1 al clasamentului, pe care însă ambițioșii olteni sînt hotărîți să-l jînă „și cu dinții”...

Oricum, prin această prismă, un retur pasionant... Cu totul defavorabilă, în schimb, această „săptămînă a restanțelor”, pentru Petrolul. Ploieștenii au pierdut ambele partide (e drept, jucate în deplasare), totalizînd un procentaj de puncte sub 50% din maximum posibil și rămînînd pe locul 9. Desigur, e devreme să facem pronosticuri, dar credem că aceste puncte pierdute de echipa lui Cernăianu complică mult efortul ploieștenilor de a-și păstra titlul de campioni, pe care-l dețin la această oră.

Acum, au mai rămas 3 zile pînă la prima etapă din retur. Pregătirile sînt, practic, încheiate. Privind programul alăturat, meciul de la Craiova se profilează ca „derbiul etapei”. Interesante, echilibrate, partidele de la Pitești și Cluj.

Din nou, deci, sîntem în plin campionat. Incepe un sezon bogat, important pentru fotbalul nostru, pe care-l așteptăm în acest an dificilă încercări. Tuturor celor angrenați în activitatea fotbalistică, revista noastră le urează SUCCES.

TABEL SINOPTIC

	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	11.	12.	13.	14.
1. UNIVERSITATEA-Craiova		1-4	1-4	1-0	1-0	1-4	1-2	3-2	1-0	1-1	1-0	2-0	1-0	3-2
2. DINAMO-București	4-1		1-2	2-1	2-0	1-1	3-1	1-0	0-3	0-0	4-0	2-4	2-1	0-1
3. FARUL-Constanța	4-1	2-1		1-1	1-3	0-5	2-0	0-0	1-0	2-2	2-1	1-1	1-3	3-1
4. RAPID-București	0-1	1-2	1-1		1-1	3-0	2-1	1-0	3-1	0-0	2-1	0-1	8-1	1-2
5. PROGRESUL-București	0-1	0-2	3-1	1-1		1-0	1-0	1-2	1-2	1-1	1-0	1-0	1-1	1-0
6. STEUA-București	4-1	1-1	5-0	0-3	0-1		0-1	2-1	1-0	0-1	0-1	3-2	7-1	0-0
7. DINAMO-Pitești	2-1	1-3	0-2	1-2	0-1	1-0		4-2	0-1	3-1	0-2	2-0	2-1	4-3
8. JIUL-Petrașeni	2-3	0-1	0-0	0-1	2-1	1-2	2-4		3-1	2-0	2-2	3-1	1-2	7-0
9. PETROLUL-Ploiești	0-1	3-0	0-1	1-3	2-1	0-1	1-0	1-3		2-1	1-0	0-1	0-0	2-2
10. U.T.Arad	1-1	0-0	2-2	0-0	1-1	1-0	1-3	0-2	1-2		0-0	5-2	1-3	1-0
11. UNIVERSITATEA-Cluj	0-1	0-4	1-2	1-2	0-1	1-0	2-0	2-2	0-1	0-0		1-1	2-2	1-0
12. POLITEHNICA-Timiș.	0-2	4-2	1-1	1-0	0-1	2-3	0-2	1-3	1-0	2-5	1-1		1-1	1-1
13. C.S.M.S. Iași	0-1	1-2	3-1	1-8	1-1	1-7	1-2	2-1	0-0	3-1	2-2	1-1		0-5
14. STEAGUL ROȘU-Bv.	2-3	1-0	1-3	2-1	0-1	0-0	3-4	0-7	2-2	0-1	0-1	1-1	5-0	

GOLUL LUI MO... ȘI „GOLUL” DIN APĂRAREA PET... NU S-AU PUTUT COM... 3-1 PENTRU R...

Petrolul a traversat această țară pe aripa fâșiată a iuliei. Cu două restanțe și 12 puncte, ploieștenii se vedeau ajunși pînă la 19 februarie într-unul dintre cartierele cele mai elegante ale clasamentului. Dar a venit o miercuri și o duminică în care s-au adunat parca toate „ceasurile rele” din câteva săptămîni de campionat și, de pe norul iuliei, echipa lui Cernăianu a căzut la 3 puncte (sau trepte), de ultimul loc.

În meciul cu Rapid, de pe stadionul 23 August, campionii anului trecut au pierdut într-un mod mai onorabil decît la Constanța, cu Farul. Prima repriză începută în... decembrie (patru minute) și terminată abia... duminică trecută, a fost dominată de oaspeții din principalele puncte de vedere, Renunșînd la de-tonul jucat cu patru zile în urmă la Constanța, unde postura de echipă venită să „ciupească” un punct a îndulțosat pe toată lumea, la București, Petrolul s-a apărut și a întreprins acțiuni ofensive cu majoritatea efectivului. Prin puterea de muncă a depășit în această perioadă opoziția bucureștenilor, dominînd cîmpul de joc și obligîndu-i să se preocupe mai mult de apărare.

Între jocul celor două echipe au existat destule asemănări. Și de o parte și de cealaltă, extremele s-au retras mult în ajutorul apărării (Codreanu și marca pe Opreșan, în faza următoare se înversau rolurile, Năsturescu și Roman au procedat la fel etc.).

Ambele echipe au avut în linia de mijloc jucători în zi destul de bună, care „s-au lipit” pe linia de fundăși, cînd era necesar, dirijînd apoi momentele de ofensivă și stimulînd în-tinșii cu mingi dirijate cu inteligență. Din ambele direcții am primit argumente despre coefi-cientul de eficacitate și de specta-col pe care îl pot aduce în fot-balul modern fundașii de margi-ne prin participarea lor la atac. Mocanu a înscris un gol cu piciorul drept în colțul lung (deși „preferă” stîngul), de la aproxima-tiv 25 de m., pe care nu l-ar fi putut evita nici doi ca Rădu-canu (poate unul mai atent decît el, da). Al doilea gol al rap-idștilor este în parte o reușită a lui Greabu. El a interceptat pe la 35-40 de metri o minge la care Pal și Păhoșu priveau indeciși, a condus, a centrat pre-cis și oportun lui Ionescu, care știe să profite în asemenea oca-zii. Cele două realizări ale fun-dășilor în atac n-au fost singu-arele. Subliniem că trebuie înfe-lese ca rezultat al unor inter-calări prompte, raționale și per-manente ale unor jucători care au învățat să escorteze prima linie a echipei pe timpul majori-tății acțiunilor ofensive.

Părăsind sfera trăsăturilor co-mune, să vedem prin ce s-au deo-sebit cele două rivale, și ce a decis în ultima instanță deze-chilibrul dintre ele, aspectul contrastant al celor două re-prize. Am numi una singură: comportarea linilor de fundăși. Petrolul a pierdut partida dato-rită greșelilor individuale sau

colective, în ultima saletă. Strucura ei Mocanu pe l lipsa de om fină rutină nea. Toate nu mai pot-or aparențe cundă cînd obisnuită „s-în plasă. În pialul au fo să pară din Decizie, legc între ei pr-gent, sandan și la jocul p celor patru de ieri. Joc stejuit numa să construă rezolvările s puternice, fă Calitatea i catalogat. Cî firmi că nu file frumos, chipule au simplită, f cînd să scap balon, fără păstreze în ori, preocup construcți-o primul plan. de la un c- căutarea un- joritate ju- o lăudabilă i la începutul Bucureșten bună dreptă fundat nu l. Au fost aji respins o mi

CLASAME

TURUL 1966-67

ACASA

1. UNIVERSITATEA Craiova	13 8 1 4 18-19 17	6 6 0 0 10- 4
2. DINAMO București	13 7 2 4 22-15 16	8 6 1 1 16- 5
3. FARUL Constanța	13 6 4 3 20-19 16	7 5 2 0 13- 5
4. RAPID București	13 6 3 4 23-12 15	8 5 2 1 20- 7
5. PROGRESUL București	13 6 3 4 13-11 15	8 5 1 2 9- 6
6. STEUA București	13 6 2 5 23-13 14	8 4 1 3 15-10
7. DINAMO Pitești	13 7 0 6 20-19 14	7 6 0 1 17-10
8. JIUL Petrașeni	13 5 2 6 25-18 12	6 4 1 1 15- 4
9. PETROLUL Ploiești	13 5 2 6 13-14 12	6 4 1 1 7- 2
10. U.T. Arad	13 3 6 4 14-16 12	7 1 5 1 9- 8
11. UNIVERSITATEA Cluj	13 3 4 6 11-16 10	6 3 1 2 6- 4
12. POLITEHNICA TIMIȘOARA	13 3 4 6 15-22 10	7 3 3 1 9- 7
13. C.S.M.S. Iași	13 3 4 6 16-32 10	7 3 2 2 13-15
14. STEAGUL ROȘU Brașov	13 3 3 7 17-24 9	6 2 2 2 10- 7

în min. 15) și de bara porții (a respinz șutul lui Dragomir — excelent în acest meci — din min. 55). Au fost handicapați de jocul zgârcit al lui Dumitriu (și consumă energia cu mare avarie). Și, fiindcă veni vorba de Dumitriu: știe fotbal, putem convinge pe oricine e de altă părere. N-are capacitatea de efort a lui Dan Coe. Nu e tipul de

IN RESTANȚA LOR DE DUMINICĂ STEAUA — FORȚĂ DE JOC CRESCUTĂ, FARUL — ÎN ACCENTUAT REFLUX

de clan și ritm. Spre lauda ei, a reușit.
Farul va evolua duminică tot în Capitală. Meciul său cu echipa Rapid se anunță cel puțin la fel de greu ca cel susținut în fața Stelei. Unele din lipsurile semnalate pe stadionul 23 August pot fi înlăturate

STADION: 23 August, ora 13,15.
TIMP: agreabil.
TEREN: moale, dar acceptabil pentru starea vremii.
AU INSCRIS: Mocanu min. 25, Jamalschi min. 44, Ionescu min. 49, Dumitriu min. 78.
A ARBITRAT: Zaharia Drăghici (Constanța) 9.
RAPID: Răducanu 5 — Lupescu 9, Motroc 9, C. Dan 8, Greavu 7 — Dinu 7, Jamalschi 8 — Năsturescu 8, Dumitriu 6, Ionescu 8, Codreanu 7.
PETROLUL: Ionescu 7 — (din min. 49 Sfetcu 7), Pal 6, Pahonțu 6, Dragnea 5, Mocanu 7 — Iuhasz 8, Dragomir 3 — Roman 6, Dridea 7, Badea 7, Oprisan 5.

Echipa constănțeană a avut, înaintea ultimei restanțe a turului, prilejul unic de a porni în a doua jumătate a campionatului de pe poziția întâi. Pentru a o obține, îi era suficient un meci egal în compania Stelei și se pare că toate preparativele de ordin teoretic, împlinite de antrenorii săi au conținut această preocupare. Întreaga osatură a echipei reprezenta expresia unei idei tactice, intrată în obișnuința multor formații care evoluează în deplasare, a cărei eficiență să se concretizeze în înăbușirea tuturor atacurilor adverse încă din mijlocul terenului și crearea unor eventuale posibilități de realizare a singurului ei vîrf considerat capabil să străpungă apărarea bucureștenilor. Pentru spectatorul din tribună asemenea preocupări prezentau mai puțină importanță, el fiind convins (pentru aceasta a înfruntat frigul deși micul ecran îi oferea condiții net avantajoase) că va trăi atmosfera unei partide dinamice, echilibrate, în care echipa cu obiectivul cel mai valoros să fie și cea mai îndrăzneată, mai ambițioasă.

Trecerea lui Tufan între mijlocașii Zamfir și Antonescu nu a fost inspirată, calitățile acestui jucător recomandându-l cu predilecție pentru atac. Dintr-un înaintaș bătaios, cu forță de pătrundere și șut este greu să realizezi peste noapte un coordonator de joc, cu rol de tampon în fața atacanților adversi și de constructor al propriilor acțiuni ofensive. Tufan a muncit enorm, alergînd peste tot cu o bunăvoință rară, dar era clar că nu se simțea de loc în largul lui. O singură dată (min. 41) el și-a abandonat rolul defensiv, parcă inciudat de situația ingrată în care se afla, s-a apropiat de careul bucureștenilor și a șutat la poartă cu seica-i cunoscută, realizînd de fapt unul din cele două momente de atac mai frumoase ale Farului, înregistrate de-a lungul întregului meci. Scoaterea lui Tufan din dispozitivul de atac, a creat lui Iancu (un adevărat Robinson Crusoe prin careul echipei bucureștene, pentru că extremele Caraman și Kallo au făcut simplă figurație) o situație de neînviat. Eforturile sale, inimoase dar singulare, lipsite de un suport apropiat, au generat mai degrabă compasiune. Orice cale spre Haidu i-a fost barată cu regularitate și, o dată pierdut, balonul îi revenea din liniile dinapoi cu foarte multă greutate. Între el și cele două... diguri succesive de apărare ale echipei sale a existat aproape permanent un spațiu larg de teren în care Steaua s-a simțit... ca la ea acasă. Și, parcă pentru a-și confirma numele, de pe această zonă a terenului, formația bucureșteană a iradiat în toate sensurile razele sale, mai cu seamă prin activitatea celor doi mijlocași, Negrea și Dumitru Popescu. Permanentă variație a paselor către o extremitate sau alta a terenului, ori în adîncime spre ușuraticul Voinea, a dăruit întregul eșafodaj defensiv al oaspeților. Meritul principal al echipei Steaua este acela că a sesizat prompt care sînt cheile victoriei. Constantin, fixat inițial în interiorul terenului, și-a reluat, logic, rolul pur ofensiv, prezența sa făcîndu-se simțită cu prisosință, în preajma careului Farului și înlăuntrul acestuia. Pantea, supravegheat de Georgescu, a creat acestuia, în permanență, probleme greu de rezolvat, prin alternanța centrărilor efectuate de la distanță cu pătrunderile decisive către poarta lui Manciu. Sorin Avram a intuit rapid că cea mai eficace armă a sa

impotriva lui Pleșa este driblingul în viteză. Într-adevăr, fundașul improvizat al Farului s-a văzut nevoit să facă apel la toate resursele sale pentru a-l stăvili pe atacantul militar, dar de puține ori i-a reușit acest lucru.
Pe plan tehnic discrepanța de valoare dintre cele două formații a ieșit, de asemenea, cu multă putere în evidență. Explicația antrenorului V. Mărdărescu pusă pe seama condițiilor oferite de starea terenului este nefundată. Ambele echipe au avut de împlinit, în egală măsură, acest impediment. Un teren greu, moale, nu ridică numai problema condiției fizice, ci și pe aceea a mijloacelor tehnice de manevrare a balonului. Este mai mult decît edificator faptul că într-o singură repriză (a doua) am notat 36 de pase greșite efectuate de constănțeni, fără a socoti erorile comise în centrări și în execuția loviturilor de la poartă. Conținutul, varietatea, modul de expresie a însușirilor tehnice individuale, indiferent pe ce terenuri sînt asimilate pot asigura în orice condiții, ușurință, abilitate de manevră dar numai dacă ele reprezintă un bagaj bogat și bine stăpînit. Farul nu a dovedit acest lucru și nici măcar că posedă acel element cu care multe echipe, chiar dacă nu au reușit victoria, s-au străduit fără menajamente s-o obțină: voința. La polul opus s-a situat Steaua care a dorit în mod vădit să-și dispute șansele printr-o exprimare sportivă deschisă, plină

STADION: 23 August.
TEREN: moale.
TIMP: însorit, dar rece.
SPECTATORI: circa 45.000
AU MARCAT: D. Popescu min. 26, Constantin min. 29, Pantea min. 49, Voinea min. 54 și 90.
STEAUA: Haidu 7 — Sătmăreanu 7, Jenei 8, D. Nicolae 8, Chiru 7 — Negrea 8, D. Popescu 9 — Pantea 8, Constantin 8, Voinea 6, Sorin Avram 7.
FARUL: Manciu 5 (Ufa min. 61, 7) — Pleșa 6, Mareș 5, Koszka 6 (Tilvescu, min. 61, 6), Georgescu 6 — Zamfir 5, Tufan 6, Antonescu 5 (Koszka min. 61) — Caraman 4, Iancu 3, Kallo 4.
ARBITRU: I. Ritter — Timișoara — 8.

rate operativ pentru că (în de concepția de joc. Altele însă, cele de ordin tehnic și fizic, n-au cum să mai fie îndreptate într-un timp atât de scurt. În schimb ele pot fi atenuate printr-un efort colectiv exemplar. În meciul cu Steaua ne-a impresionat în mod plăcut ținuta vestimentară a fotbalistilor din Constanța. Albastrele echipamentului lor trebuie să simbolizeze nu numai splendida culoare a mării, ci și puterea răscolitoare a acestei întinderi de apă.

N. SOARE

reul de să așpea să eori e-nanieră încercede de și să-l i. Alte-un joc cau pe circula sul în Ma-ădovedit u acum t pe ul des-obicel, escu (a a porții

CLASARE TURUL 1965-66

4	8-15	5	(8)	13	4	4	5	14-18	12
3	6-10	3	(11)	13	4	3	6	20-22	11
3	7-14	4	(12)	13	4	3	6	12-19	11
3	3-5	3	(1)	13	10	1	2	28-13	21
2	4-5	4	A jucat la „B”						
2	8-3	5	(10)	13	8	3	2	31-11	19
5	3-9	2	(6)	13	5	2	6	23-21	12
5	10-14	3	- A jucat la „B”						
5	6-12	3	(4)	13	5	4	4	19-23	14
3	5-8	5	(9)	13	3	6	4	12-19	12
4	5-12	3	(5)	13	5	3	5	14-18	13
5	6-15	1	(3)	13	7	3	3	19-13	17
4	3-17	2	(7)	13	5	2	6	21-20	12
5	7-17	3							

În paranteze: locurile ocupate de echipe în clasament.

În analiză nu intră numărul golurilor. După părerea mea, el putea fi mai mare, fără să schimbe însă datele problemei. Farul s-a comportat lamentabil aruncînd întristătoare haină a deziluziei peste speranțele entuziaștilor săi suporteri. Clacajul echipei constănțene, dureros de aspru pentru ea nu numai prin proporția înfrîngerii, ci, mai ales, prin caracteristicile cu care s-a manifestat, nu este de loc un accident. El a fost determinat de un complex de lipsuri — tehnice, tactice, fizice și morale — care, de astă dată, și-au dezvăluit prezența mai pregnant ca oricînd. Nu poate fi neglijat faptul că această echipă, ajunsă în primele trei locuri ale clasamentului, a reușit în 13 etape să cîștige doar o singură dată în deplasare și de două ori să obțină meciuri egale, 12 din cele 16 puncte acumulate pînă la ora actuală fiind rezultatul partidelor susținute acasă. Este limpede că formația Farul, o dată imbarcată în tren sau în avion, își pierde subit forța, dezvăluind o serie de lipsuri surprinzătoare. Cum s-au concretizat aceste carente în jocul ei de duminică trecută?

Pe plan tactic, greșeala cea mai gravă a constituit-o renunțarea deliberată la ofensivă, și de aici neputința de a periclita în vreun fel poarta apărată de Haidu.

CLASAMENTUL GOLGETERILOR

13 goluri:	I. IONESCU (Rapid) — 4 din 11 m
10 goluri:	Iancu (Farul), Voinea (Steaua) 1 din 11 m
9 goluri:	Peronescu (Jiul)
7 goluri:	Frățilă (Dinamo București)
6 goluri:	Dridea I (Petrolul) — 2 din 11 m, Naghi (Dinamo Pitești), Stoicescu (C.S.M.S.), Cosandra (Jiul), Dumitriu (Rapid)
5 goluri:	Oblemenco (Universitatea Cv.), — 1 din 11 m, Surdan (Politehnica)
4 goluri:	Libardi (Jiul), Sfirlogea (Universitatea Cv.), Haidu (Dinamo București), Turcan (Dinamo Pitești), Țchiopu (U.T.A.), Soo, Constantin (Steaua), Adam (Universitatea Cj.) — 2 din 11 m.
3 goluri:	Oaidă, Mateianu (Progresul), Badea (Petrolul), Tr. Popescu (U.T.A.), Popanică (Politehnica), Gane, Goran (St. roșu)

În analiza activității fotbalistice din regiunea Crișana am pornit de la rezultatul unei anchete întreprinse în rândurile a 100 de iubitori ai acestui sport. Nu mai puțin de 94 dintre ei s-au declarat nesatisfăcuți de calitatea fotbalului practicat și, implicit, de rezultatele obținute de echipele din această parte a țării.

Datele de care dispuneam mă făceau să cred că mă aflu în fața unui paradox: aici se află un mare număr de foști internaționali (adevărata glorie ale fotbalului românesc) și 123 de echipe angrenate în activitatea oficială de-a lungul întregului sezon sportiv în aer liber.

Atunci, care sînt cauzele datorită cărora fotbalul de pe Crișuri nu corespunde exigențelor pasionaților sportului cu balonul rotund? Pentru a lămurii paradoxul am adresat această întrebare unor specialiști care însumau împreună peste două... secole de experiență.

dar atât de greu sport. Mulți dintre noi socotesc prea repede că au ajuns să cunoască toate „tainele” fotbalului, devin încrezuți, nu mai învață. Să fim însă drept: la aceasta îi ajută spectatorii și, uneori, chiar și antrenorii. Rînd în jurul lor, făcîndu-le favoruri, măgulindu-i, îi transformă repede în „vedete”. Dar nefiind vorba de carate veritabile, aceste „vedete” se desumflă și trec în anonim. Dat fiind că aceste lucruri le-am spus eu, fotbalist activ, cred că cei ce se află... cu musca pe căciulă pot lua aminte...

problema este în parte rezolvată. Spun în parte pentru faptul că primăvara fotbalului nostru (mă refer la regiunea Crișana) nu poate fi adusă doar de o singură floare...

Ceea ce le-aș recomanda eu jucătorilor de fotbal — nu numai în calitate de actual antrenor ci și de fost fotbalist — este exercițiu, cît mai mult exercițiu, în ore de muncă fără să le ținem cont. Marii fotbaliști — Pelé, Eusebio, B. Charlton, Spencer, Corso — muncesc și atunci cînd nu sînt supravegheați. O fac pentru că interesul lor este să

duă. În loc de 40 de ore de activitate efectivă pe teren ei își petrec mai mult de jumătate din timp prin birouri, la șuete sau completînd nenumăratele formulare pe care — este adevărat! — tot noi le cerem. Așadar, tot noi le favorizăm. Sînt pentru reducerea la strictul necesar a activității birocratice a antrenorilor și pentru obligarea lor să efectueze minimum 32 de ore de activitate practică pe teren. S-ar elimina astfel anomalia existenței antrenorilor birocrati!

CIIȚI DINTRE EI NE SINT APROAPE?

ION DINDELEGAN — președintele comisiei regionale de fotbal:

„Ar fi multe de spus. Cauzele regresului — pentru că stagnarea reprezintă în fond un regres — sînt multiple. Să vă lămuresc, mai întii, prima nedumerire. Este adevărat că în regiunea noastră, îndeosebi în orașul Oradea, se află un mare număr de foști jucători internaționali, oameni cu o mare experiență, unii dintre ei cu calități pedagogice. Dar dintre ei, mulți, chiar foarte mulți, nu vor să lupte umăr la umăr cu noi pentru ridicarea calității fotbalului din regiunea Crișana. Citeva exemple: Bodo, Serfőző, Ion Vasile, Tudose, Iosif Bartha... Am spus citeva exemple. Nu le-am dat pe toate nu din jenă față de ei, ci pentru faptul că pur și simplu i-am uitat... Este alita vreme de cînd nu i-am mai văzut pe un teren de fotbal... Care sînt implicațiile acestei situații? Avem doar 26 de antrenori calificați, dintre care 12 activează în orașul Oradea și doar 4 la echipele din regiune. Ceilalți nu activează de loc. Vă imaginați, în aceste condiții, care poate fi nivelul de pregătire și de joc al celorlalte 20 de echipe care activează în cele două serii ale campionatului regional. Mecuriile din campionatul regional sînt de nivel scăzut și nu pot asigura o rezervă de cadre, valoroasă pentru formațiile divizionare. Situația este și mai critică în campionatele raionale (72 de echipe) și cele orașenești (12 echipe) unde pregătirea se face la voia întâmplării și uneori (nu vă mirați!) nu se face! Sînt echipe care se prezintă la startul competițiilor fără să fi făcut măcar un antrenament. Și, atunci, spuneti-mi cum să se poată vorbi de ridicarea calitativă a fotbalului nostru?”

După părerea mea va trebui să începem de la... început. Să organizăm echipe de copii pe străzi și cartiere, în școli, să le asigurăm instruirea cu ajutorul unor oameni competenți, să le organizăm un campionat al lor. Și ar mai fi ceva deosebit de important: să le dăm mingi, cît mai multe mingi!”

PRINCIPALA SURSA: ȘCOALA!

Prof. VASILE POPA — vicepreședinte al consiliului regional UCFS:

„După părerea mea, principala cauză care generează nivelul scăzut al sportului în general și al fotbalului orădean, în special, o constituie slaba activitate de educație fizică din școală, îndeosebi în clasele III—VIII. Copiii nu li se formează, în această perioadă, deprinderile motrice de bază. În orașul Oradea, 7 catedre de educație fizică sînt conduse de profesori de alte specialități. Vă închipuiți, desigur, care este situația în raioane.

În aceeași ordine de idei trebuie să spun că grija pentru asigurarea locurilor în care copiii să joace fotbal este inexistentă. Din această cauză, sînt FOARTE PUȚINE ECHIBE DE COPII (12 în toată regiunea) ȘI DE JUNIORI. Consiliile UCFS nu pot acoperi toată această activitate. Revine, deci, profesorilor de educație fizică, consilierilor asociațiilor sportive școlare și organizațiilor de bază U.T.C. misiunea de a se ocupa de dezvoltarea multilaterală a generației în creștere, de stimularea copiilor pentru o pregătire fotbalistică serioasă, științifică.

Totii iubim fotbalul. Vorbim de dimineața pînă seara despre el. Comentăm un rezultat, facem a-

precieri (mai competente sau mai puțin competente) la adresa modului cum este alcătuită echipa națională sau aceea a clubului sportiv Crișul, criticăm sistemele de joc, ne erijăm în specialiști atunci cînd este vorba de tactica echipei. Dar ciiți dintre noi trecem de la vorbă la faptă? Ciiți dintre noi desfășurăm o activitate concretă pentru creșterea tinerilor fotbalisti, pentru atragerea lor într-o activitate de pregătire și competițională organizată? Din păcate, foarte puțin! N-a venit oare vremea cînd trebuie să pierdem mai puțină vreme în „șuete” și să ne dăruim acestei activi-

O ultimă cauză: VOLUMUL DE MUNCĂ AL FOTBALIȘTILOR ESTE DEPARTE DE A ATINGE NIVELUL NECESAR. Se lucrează încă puțin și, îndeosebi, nu se pune accent pe LUCRUL CU MINGEA. Pot fi eu savant în lene fără minge, în alergări pe sută sau în curse de fond. Nu voi face nimic dacă toate acestea nu le execut cu mingea și, mai ales, cu adversarul în față. Este bună și teoria. Dar, ea nu poate primă în fața practicii! Bineînțeles în ceea ce privește fotbalul...”

devină pe zi ce trece mai buni, pentru ca steaua lor să nu apună înainte de vreme”.

N-AM ȘTIUT SA INLOCUIM MAIDANELE...

FRANCISC SPIELMAN — antrenor, fost internațional:

„Vom avea fotbaliști buni numai cînd vom putea culege roadele muncii noastre de astăzi cu juniorii. Dar și asta este prea puțin. Principala noastră vină este aceea că n-am știut să înlocuim maidanele. Înainte jucăto-

ȘI ARBITRII POT CONTRIBUI...

ALEXANDRU TOTH — arbitru internațional — președintele colegiului regional de arbitri:

„Conducînd jocuri din campionatul regional sau din cele raionale, arbitrii pot să-și aducă contribuția la creșterea nivelului jocurilor. Cum? Se știe. Dacă, în general, putem socoti satisfăcătoare arbitrajele din ultimul timp, nu putem, totuși, să omitem faptul că au fost și conducători de joc lipsiți de curaj, care au favorizat gazdele, au permis jocul dur și o serie de încălcări privind disciplina sau regulamentul. În ședințele noastre luptăm pentru eliminarea acestor carente, pentru ca arbitrii să-și aducă aportul personal la ridicarea calității fotbalului practicat de echipele din regiune. Nu pot însă să trec peste faptul că în cele 7 partide din campionatul regional pe care le-am condus în anul 1966 am remarcat un nivel deosebit de scăzut la echipele care nu au antrenori. De aceea, cred, că se simte nevoia unei restructurări a formei de desfășurare a campionatului. Două serii cu 24 de echipe în campionatul regional este prea mult față de nivelul, uneori submediocr, al echipelor. Aș propune organizarea unei serii A în care să activeze numai echipele care au antrenori sau instructori cu o calificare verificată și a unei serii B în cadrul căreia să joace restul formațiilor.

Sînt și dificultăți de ordin material care concurează la menținerea unui nivel scăzut la formațiile din campionatul regional. Mulți dintre spectorii din localitățile respective — suporteri înflăcărați în... discuții — nu vin la stadion să-și încurajeze echipa și să contribuie la consolidarea ei materială prin contravaloarea biletului de intrare. O mai intensă propagandă, explicarea valorii materiale și morale pe care o reprezintă contribuția spectatorului ar duce la îmbunătățirea activității echipelor din campionatul regional.”

Mi-au mai rămas pe blocnote numeroase alte însemnări, din discuțiile pe care le-am avut cu activiștii în domeniul fotbalului din regiunea Crișana. Le cer scuze pentru faptul de a nu le fi inserat, dar la motivul „spațiului” este și de această dată cauza nepublicării opiniilor lor. Am însă convingerea că cele mai importante observații au fost cuprinse în cuvîntul celor prezenți în această pagină.

Paradoxul de care vorbeam la început a fost lămurit pe parcursul discuției. Este vorba, deci, de faptul că mulți dintre foștii fotbaliști și-au uitat — în mod regretabil — vechea pasiune, că activitatea echipelor regionale și raionale cunoaște multe deficiențe, că munca de creștere a tinerilor cadre nu s-a situat în centrul atenției celor chemați să se ocupe de destinele fotbalului din regiunea Crișana.

Rămîne ca forul de specialitate să le analizeze, să găsească coordonatele activității viitoare și posibilitatea de a vîinge cot la cot pe toți cei ce dovedesc competență. Și aici, ca și în celelalte regiuni ale țării, există suficiente resurse pentru aducerea fotbalului la nivelul actualilor exigențe. Să le fructificăm!

Hristache NAUM

ORĂDENII DESPRE FOTBALUL LOR...

Olimpia Oradea campioana de toamnă a categoriei C seria Nord

PREA REPEDE NE CREDEM FOTBALIȘTI MARI...

ION TOMES — jucător în echipa de categoria B Crișul Oradea:

„Și eu sînt de părere că nivelul fotbalului din regiunea noastră este scăzut. Deși am numai 25 de ani, joc de 12 ani fotbal. Am deci, o oarecare experiență cu ajutorul căreia pot face unele observații. Mă voi referi la cauzele care determină acest nivel nemulțumitor și măsurile de îndreptare vor fi evidente chiar din însușirea cauzelor. Tehnicienii noștri n-au „un ochi” format și nu pot ghici în piticul sau juniorul de azi, jucătorul de clasă de mine. Depistarea se face uneori la întâmplare. Un dribling, un sut întâmplător, o pasă dată într-o zi cu soare... te aduce în echipă. Apoi, se constată că de fapt ești jucător de duzină. Cu... binoclul, poți însă să-ți zărești pe foștii noștri juniori, jucători de bază în echipele din Arad, Timișoara sau București. Nu ochetari cu dioptrii ne trebuie, ci competență, grijă în depistarea jucătorilor talentați. Asta ca să nu mai apelăm la jucătorii „semiratați”, din alte localități.

Dar, cauza principală este, cred eu, alta. Ne credem prea repede fotbaliști mari. În clipa cînd am cules primele aplauze socotim că sîntem doctori în fotbal, deși, cînstit vorbind, de-abia deslușim abecedarul acestui frumos

SA NU ȚINEM CONT DE ORELE DE MUNCĂ

ANTON FERENCZI — antrenor la centrul de copii și juniori, Oradea:

„Nu sînt de acord cu cei care susțin că Oradea a fost dintotdeauna o pepinieră a fotbalului nostru. Din echipa mare pe care orădenii o amintesc mereu (C.A.O.) vă voi arăta că majoritatea erau din alte localități: David — București, V. Chiroiu — București, Iuhasz — Timișoara, Glanczman — Tg. Mureș, N. Kovacs — Timișoara și Bodola — Brașov. Așadar, „importul” era în floare. Sînt de acord însă cu faptul că acești jucători au creat în Oradea și în regiunea Crișana tradiție în activitatea fotbalistică. Ceea ce n-am reușit să facem este ca această tradiție să fie bine folosită, continuată. Ea nu a constituit un mijloc de stimulare a activității tineretului, iar foștii jucători nu s-au înregimentat în frontul luptei pentru a aduce regiunea Crișana în fruntea fotbalului românesc, pentru a da echipei naționale elemente de valoare. Multă vreme nu s-a acordat credit acțiunii de creștere a juniorilor. Instruirea lor a fost încredințată celor mai slabi antrenori. Acum, prin înființarea centrului de copii și juniori (antrenor principal Gustav Iuhasz),

devin pe zi ce trece mai buni, pentru ca steaua lor să nu apună înainte de vreme”.

rii de fotbal se formau în nesfîrșite jocuri pe maidane. Dezvoltarea impetuasă a țării a impus ștergerea maidanelor de pe hărțile orașelor. Dar, cu ce le-am înlocuit? Vedeti, n-am știut să găsim la timp corespondentul modern al maidanelor. Formula centrelor de juniori este bună. Dar, aici trebuie să-i căutăm cu lupa pe fotbaliști. Din 70, 80 sau 100 de copii nu e sigur că poți scoate mai mult de 5 fotbaliști mari. Marea masă a copiilor care au îndrăgii mingea și în rîndul cărora se găsesc înfinit mai multe talente rămîne în afara preocupărilor noastre. Găsiți în aceasta una din cauzele actualului nivel al fotbalului din regiunea Crișana.

Mi-aș permite să le spun fotbaliștilor citeva lucruri din experiența de jucător. Pentru însușirea tehnicii, pentru perfecționarea ei, noi ne antrenăm 3, 4 și chiar 5 ore pe zi. De aceea, n-am știut nici o dată dacă am tras la poartă cu stîngul sau cu dreptul. Nu aveam nici o dificultate. Un bun fotbalist trebuie să joace la fel pe ori care post din echipă. Mai ales în fotbalul modern. Privind pe teren sau la televizor meciurile lui Inter ai avut vreodată impresia că Facchetti are dificultăți în linia mediană sau în atac? Firește, nu. El joacă la fel de bine pe toate posturile și mulți dintre colegii lui îl imită cu succes. Dacă aceste sfaturi vor folosi fotbaliștilor noștri voi avea o deosebită satisfacție”.

ANTRENORI SAU BIROCRAȚI?

ALEXANDRU TORJOC — secretar al clubului sportiv Crișul:

„Actualii antrenori provin, în majoritatea cazurilor, dintre foștii fotbaliști. Și au luat cu ei și o veche carență: aceea de a duce o viață ușoară, fără muncă asi-

DESPRE ANTRENAMENTUL CU INTERVALE FOLOSIT ÎN PREGĂTIREA FOTBALISTICĂ

În dorința de a elucida problemele metodice și biologice legate de aplicarea metodei de antrenament cu intervale în pregătirea fotbalistilor, publicăm în continuare la această rubrică articolul profesorului CORNELIU FLORESCU, metodist principal al Consiliului General al UCFS.

În numărul 35 din 26 ianuarie a.c. a apărut în revista „FOTBAL” articolul semnat de dr. Nicolae Stănescu: „Considerații asupra antrenamentului cu intervale folosit în pregătirea fotbalistică”. Lectura articolului susmenționat și invitația redacției de a ne spune părerea asupra materialelor publicate la rubrica „OPINII”, ne-au determinat să ne pronunțăm asupra antrenamentului cu intervale în general și asupra articolului amintit, în special.

ANTRENAMENTUL CU INTERVALE SAU ÎN CIRCUIT?

Asupra antrenamentului cu intervale — metodă capabilă să înlăture barierele existente în pregătirea fizică a sportivilor — există în prezent o considerabilă divergență de păreri.

Nu vom urmări în fond să epuizăm punctele de vedere existente în literatură de specialitate cu privire la conținutul și orientarea antrenamentului cu intervale. Săcăm însă să studiem această metodă cu intenția de a elabora o variantă de antrenamentului cu intervale, aplicabilă într-o ramură sportivă oarecare, are o imperioasă obligație de a cerceta și mai multe surse de informare, de a clasa opiniile desprinse din ele, de a elimina elementele ce „nu rezistă” analizei critice. Abia după aceea poate căpăta o opinie solidă asupra problemei, de la care să efectueze noi „pași înainte” în acel domeniu. Or, materialul publicat în revista „FOTBAL” are lipsuri, după părerea

turi maxime și submaxime la lucru ușor și invers este în stare să satisfacă cerințele fotbalului modern timp de 90 de minute.

Care sînt principalele caracteristici ale acestor 3 forme?

a. Forma intensivă:

- Mod de lucru: repetări de eforturi relativ scurte.
- Principalul element de progresie (de creștere a efortului): „din ce în ce mai repede”.
- Pauzele între repetări: relativ lungi, din ce în ce mai lungi. De ex. 3', 3'15", 3'30", 3'45" etc. (ușoară odihnă activă).
- Număr de repetări: relativ redus.
- Viteza de execuție: spre maximă, pînă cînd nu suferă corectitudinea și amplitudinea exercițiului.

b. Forma mixtă:

- Mod de lucru: repetări de eforturi cu durată relativ mijlocie.
- Principalul element de progresie (de creștere a efortului): prin alternanță, pe contul volumului (creșterea duratei efortului și a numărului de repetări) și pe contul intensității (prin reducerea progresivă a pauzelor între repetări).
- Pauzele între repetări: relativ scurte, din ce în ce mai scurte (ușoară odihnă activă). De exemplu: 3', 2'45", 2'15", 2' etc.
- Număr de repetări: mediu.
- Viteza de execuție: constantă, submaximală, spre medie.

c. Forma extensivă:

- Mod de lucru: repetări de eforturi cu durată scurtă spre medie, însă constante.
- Principalul element de progresie (de creștere a efortului): pe contul volumului prin creșterea numărului de repetări.
- Pauzele între repetări: relativ scurte și constante, pînă la 90" (ușoară odihnă activă).
- Număr de repetări: din ce în ce mai mare (cel mai mare posibil).
- Viteza de execuție: relativ lentă.

CUM TREBUIE ÎNTELEASĂ PROBLEMA LUNGIMII PAUZEI

În legătură cu viteza proceselor de recuperare, autorul articolului din revista „FOTBAL”, spune: „În timp ce reacțiile anaerobe se acoperă lent — în următoarele 15 minute de la efort se acoperă 50% — reacțiile aerobe se acoperă foarte repede. În 30'' 50%”.

Astăzi se știe cu suficientă precizie că organismul tinde să refacă repede ceea ce a consumat repede, și să refacă încet, ceea ce a consumat încet. De altfel, această afirmație este sprijinită de practică, care cunoaște suficiente cazuri de recorduri bătute de același sportiv la intervale de câteva minute, la eforturi tipic anaerobe, de pildă la sărituri și aruncări din atletism sau la haltere. Or, același lucru nu este posibil la eforturi cu caracter dominant aerob cu o durată exprimată în multe minute. Practica nu cunoaște asemenea cazuri, ca un alergător pe 5.000 sau 10.000 m. să-și poată depăși recordul după un interval chiar de câteva ore, cu atât mai mult după câteva minute.

Durata proceselor de restabilire depinde nu de intensitatea consumării substanțelor ci de cuantumul lor. Or, dacă ne-am referi numai la unul din procesele de restabilire, de pildă la recuperarea datoriei globale de oxigen, aceasta nu este cea mai mare la eforturile foarte intense, ci la cele suficient de intense și suficient de lungi, situate între eforturile submaximale și mari, unde „amestecul” de volum și intensitate este foarte „concentrat”.

Problema lungimii pauzei trebuie înțeleasă. Ceea ce pare paradoxal și derutează pe unii, este faptul că se recomandă pauze mai lungi între eforturile după care urmează un proces rapid de recuperare, adică după eforturile intense, și mai scurte după eforturi de intensitate moderată. Această indicație metodică nu are aceeași rațiune în ambele cazuri. Astfel, după eforturile intense, pauzele trebuie să fie mai lungi pentru a permite ca următoarea repetare să poată fi făcută cu o viteză tot atât de repede sau de greu, dacă nu chiar mai repede, sau mai greu. În același timp, în antrenamentul de rezistență, ce constă în luptă continuă cu oboseala, repetările trebuie realizate pe fond de oboseală, deci pauzele vor fi relativ mai scurte pentru a efectua repetarea următoare în condițiile unei restabiliri incomplete. Dacă pauza ar fi mai lungă, procesul de restabilire ar fi mai avansat, ar lipsi deci starea de relaxare oboseală, elementul trofic hotărîtor pentru perfecționarea capacității de rezistență.

PRIN CE SE CARACTERIZEAZĂ ÎN REALITATE INTENSITATEA UNUI EFORT

Autorul mai spune că: „În mod obișnuit caracterul antrenamentului cu intervale este exprimat mai ales prin raportul dintre timpul efortului și timpul pauzelor... Cu cât raportul este mai mare (pauza mai lungă în comparație cu durata efortului) intensitatea efortului este mai mică”. Limitîndu-mă la ceea ce exprimă această frază, afirmația este greșită fundamental, deoarece intensitatea unui efort nu poate fi caracterizată mai ales prin relația duratei efortului cu pauza, ci prin măsura lui: kg/forță, m/sec. sau viteza unghiulară.

Aplicînd afirmația autorului la 3 eforturi de pildă: o alergare (repetări) pe 50 m. în 6" cu pauze de 60" (raport 1/10) și o alergare (repetări) pe 400 m. în 60" cu pauze de 90" (raport 1/1,5), vom ajunge la concluzia eronată că cel de-al doilea caz constituie un efort cu mult mai intens decît primul, ceea ce, evident, este greșit. Este adevărat că modificarea duratei pauzelor modifică intensitatea efortului, dar aceasta are loc numai în cazul cînd efortul rămîne același, ceea ce este cu totul altceva.

ANTRENAMENTUL CU INTERVALE EXTINS ȘI ÎN DOMENIUL PREGĂTIRII TEHNICO-TACTICE

În legătură cu orientarea conținutului antrenamentului pe intervale, spre pregătirea fizică, tehnică sau tactică, înclin să cred că extinderea acestei metode asupra ariei tehnice și tactice a pregătirii — cu toată răspîndirea și după regulile oricărui mod în practica mai multor echipe — este lipsită de eficacitatea optimă, este, același lucru ca atunci cînd se urmărește impunerea concomitentă a doi țepuri. Pe ce se bazează în fond această opinie? Antrenamentul pe intervale este clădit pe legile care guvernează ridicarea capacității de efort a organismului, în timp ce procesul de perfecționare tehnico-tactică se bazează de cele mai multe ori pe alte cerințe și reguli.

Ne vine greu să acceptăm că procesul de perfecționare tehnico-tactică ar putea fi optim în cazul respectării integrale a indicațiilor metodice pentru perfecționarea capacității de efort sau invers. Fără îndoială că amestecul nu poate fi decît un compromis.

În sfîrșit, cîteva cuvinte despre „circuitul celor 6 exerciții cu „elemente de intervale” și indicațiile cuprinse în cele 14 puncte din articolul dr. Nicolae Stănescu. Eforturile din cele 6 exerciții au o durată estimată între 10 și 20 secunde, iar pauzele între 30 și 120 secunde; or, recomandarea de la punctul 8 prin păstrarea aceluiași raport de interval. Unde este greșala? Apoi primete și indicații se referă la elementul de progresie: trei din ele sînt de intensitate și unul singur de volum, ceea ce face ca nota dominantă a creșterii efortului să indice intensificarea lui. Aceasta înseamnă că modelul prezentat, dacă trebuie să se dea totuși eticheta „pe intervale” s-ar apropia întru totul de forma intensivă a acestuia, descrisă în prima parte a articolului de față, ceea ce înseamnă că se poate scosta pe îmbunătățirea capacității de lucru anaerob, cu alte cuvinte pe îmbunătățirea vitezei de execuție. Nu trebuie să uităm că numărul de execuții într-un meci de 90 de minute este, în special pentru unele posturi, foarte mare, iar căutarea, respectiv viteza de execuție a mișcărilor (cînd intervine oboseala) este viciată de lăna desăfurare a proceselor de recuperare, în special, a lichidării datoriei de oxigen, care la rîndul ei depinde de capacitatea cardio-vasculară și respiratorie. De aceea, în urma limitării la forma intensivă, at cîrei conținut se aseamănă foarte mult cu restul antrenamentelor specifice și îmbunătățește capacitatea de efort anaerob (rezolvată suficient de bine și prin celelalte mijloace), rămîne descoperită tocmă sfera perfecționării sistemelor cardio-vascular și respirator și ca urmare devine mai necesară apelarea la forma extensivă a antrenamentului pe intervale, evident căa mai potrivită celei cunoscută în prezent pentru rezolvarea acestei cerințe.

UN SFERT DE SECOL LA „U” CLUJ

„Camera de gardă a Clinicii nr. 2, O.R.L. din Cluj. Asist la un consult. Pacientul, care nu de mult a suferit o intervenție chirurgicală la această clinică, este consultat chiar de medicul care l-a operat, iar acesta din urmă nu este altul decît fostul jucător — care vreme de 25 de ani a purtat tricoul cu nr. 3 în „11”-le echipei clujene Universitatea — dr. Luca.

Încerc o parabolă „dr. Luca de azi și de ieri”. La capitoul „deosebiri” îmi notez ochelarii foarte profesioniști, pe care și-i așează și îi scoate nervos, tot timpul, și creșterea de... o categorie la volum. Atît. În rest, același portret de altădată, dominat de aceleași rebele șuvițe ale părului său blond.

„În drum spre casă, prin parcul orașului. Parcul miilor de drumuri spre arcași. „Pe aici ne întorceam, după victorii, ca niște tribuni, înconjurari de sute de „aștepți” și tot pe aici ne strecuram după ce se însera, cînd nu mai era șipenie de om, în cu totul alte ocazii...”

Atmosfera prielnică, așadar, amintirilor... — „Universitatea anilor 1945—1948 este cea mai bună echipă în care am jucat eu. Cu ea am obținut cele mai vii satisfacții. Merită s-o rescrieți: Cristea-Vigu (Straja), dr. Luca, Medrea I-Joia, Rădulescu-Zăhan, Roman (Coman), Dascălu, Medrea II (Jifcovici), Coracu. Cu formația asta am învins în 1947 pe Carmen, la București, pe stadionul ANEF. Am câștigat cu 1—0, dar ce meci nemaipomenit a fost...”

În același an, am avut un senzațional șir de șase victorii. Cu Juventus, Libertatea Oradea, C.F.R. Timișoara, U.T.A. Al 7-lea meci l-am jucat însă pe Giulești, cu Rapid. Am intrat pe teren făloși ca niște păuni și am luat un 4—0 că de rușine ne venea să plerăm la Cluj pe jos...”

De fapt, la București jucam, în general, foarte bine. Aveam ambiția să arătăm Capitalei că ȘTIM BINE LECȚIA.

Recunoscut pentru eficacitatea jocului său la interceptie și pentru jocul său „aerian”, stoperul clujean fiind un adevărat senior în jocul la cap, dr. Luca a avut în plus marca calitate de a STUDIA temeinic jocul adversarilor direcți.

— „Îmi „disecam” pur și simplu jocul înaintașilor pe care trebuia să-i țin. Și le găseam antidotul. Celor mai puternici adversari ai mei, Sonny Niculescu, Vaczi și Ozon le știam matematic „armele” și lipsurile. Și acționam în consecință.

Cu Sonny Niculescu, jucător complet, înzestrat cu virtuți de mare dribler, n-aveam decît o soluție. Să fac totul ca să nu intre în posesia mingii. Pentru asta mă lipseam de el ca o umbră și țineam la orice mingie adresată lui. Nu-l lăsam, pur și simplu, să joace. Dar o făceam regulat. Lui Vaczi îi știam marca „hibă”. „N-avea”... picior stîng. Ca atare, îi făceam la fiecare atac o simulare-capcană: făceam fenta invers, pe piciorul stîng, și-l atacam decisiv la piciorul drept. În 99% din cazuri nu-mi scăpa. O singură dată, îmi amintesc, exasperat de „taclurii” mele la piciorul său forte, a încercat un volen cu stîngul. A șutat, întîmplător, senzațional, marciad la pîianjen un gol uluitor...”

Cu Ozon, care la început mă deruta la fiecare meci cu nenumăratele sale fente de corp, am găsit, de asemenea, o soluție fericită. Nu stăteam lîngă el, îl lăsam să „dănsere” singur și îl așteptam calm. Asta îl enerva, ajungînd în cele din urmă să prefere pasa în locul driblingului”.

— Un cuvînt despre „cheia” longevității dv.? — „De obicei la această temă explicațiile vizează exemplara pregătire fizică, o viață austeră etc. Eu am să adaug la toate acestea un singur cuvînt, folosit pînă la tacere, dar „simțit” mult mai puțin: PASIUNE. Cînd trăiești fotbalul, cînd îți fuge prin sine și-ți încalzește inima, nu renunți ușor la el și faci totul ca să fii demn de el”.

O întrebare care nu putea lipsi din contextul acestor rînduri, cu atât mai mult cu cît dr. Luca — cu îndelungata sa experiență locală — este probabil cel mai avizat diagnostician în materie: „Ce se întîmplă cu „U”?

— „Cu „U” se întîmplă mai multe. 1) În primul rînd traversează o ciclică criză de întinerire a efectivului care se produce la 6—7 ani (cînd începe să „dispară” vechea generație) și care „perturbază” o vreme randamentul general al echipei. Pînă la consolidarea „nouului val”, în care eu am mare încredere, se dau, evident, destule „rateuri”. 2) Schimbarea frecvenței a antrenorilor este o altă cauză a opintelilor și rezultatelor contradictorii ale acestor echipe. 3) Jucătorii sînt totuși principalii autori ai contra-performanțelor din ultima vreme. Au „dat” puțin, atît la antrenamente cît și la jocuri, și au „lucrat” exact atît cît meritau...”

Am încredere totuși în faptul că jucătorii noștri au tras rușinele învățămîntului „restanțierilor” lor tur de campionat și nu-țtrec speranță că pe baza excelentei pregătiri din iarnă vor veni „tare din urmă” în retur.

Marius POPESCU

IA FIINȚĂ AL DOILEA LOT DE TINERET

Transformarea lotului lot de tineret în selecționat olimpic a pus problema creării unei noi echipe de tineret.

— Era necesar acest al doilea lot de tineret? I-am întrebat pe antrenorul Cornel Drăgușin, în sarcina căruia este punerea pe picior a acestei echipe.

— Era necesar și din mai multe motive. În primul rînd pentru că în primul lot nu putem cuprinde pe toți fotbalistii a căror valoare îi impune selecționării. În al doilea rînd, oricînd din primul lot de tineret pot fi selecționați jucătorii de care ar avea nevoie reprezentativa olimpică sau chiar A.

— A început acțiunea de constituire?

— Lotul a și început să se contureze. Desigur însă, că ne aflăm încă la început și că mai avem de lucru cu depistarea noilor elemente și cu verificarea celor cunoscute. Poț afirma acum doar cu lundășul Costea (Rapid București), mijlocașii Propurcel (Dinamo Pitești) și Dușan (Dinamo Bacău) și înaintașii Ad. Popescu și M. Popescu (Universitatea Craiova), Dumitrescu (Minerul Anina), Dumitrache (Dinamo București) și Ince IV (C.S.M.S.) vor face parte din acest lot. Alți jucători, ca N. Constantin (Foresta Fălcieni), Diceanu (Poiana Cimpina) și

Boroș (Dinamo Bacău), urmează să fie urmăriți la echipele lor și în caz de confirmare să fie reținuți în lotul secund.

— Aceasta înseamnă că este vorba de o „echipă” de speranță?”

— Ar fi titulatura mai potrivită. De altfel, din acest lot vor face parte numai jucătorii, în principiu, între 19 și 21 de ani, pe cîtă vreme în primul lot de tineret vîrsta fotbalistilor merge pînă la 23 de ani.

— Care este planul de pregătire?

— La 10—12 aprilie vom organiza jocuri de selecție, la care vor participa toți jucătorii reținuți, după care vom da contur unui lot redus. Acesta va fi supus unui prim examen (15 — 17 mai) în compania unei echipe de categorie A.

SIR STANLEY ROUS FACE PRECIZĂRI

Pe stadionul din Pitești, d. Gaston Livada a făcut cunoștință cu arbitrii și căpitanii celor două echipe

Este cunoscut cititorilor revistei noastre că în S.U.A. fotbalul e pe cale să ia o mare extindere, balonul rotund urmînd să înlocuiască în popularitate jocul cu balonul oval, denumit rugbyul american, care în prezent mai este încă la... modă. Ca și în box, oficialitățile americane au inițiat mai multe federații. Fără îndoială că acest lucru nu putea fi admis de forul internațional F.I.F.A., care urmează să se pronunțe definitiv în această problemă. Zilele acestea, în cadrul unei conferințe de presă care a avut loc la Londra, sir Stanley Rous, președintele F.I.F.A., a declarat că nu va fi recunoscută decît o singură federație din S.U.A. și anume... „The United States Football Association” (U.S.F.A.),

adică federația națională a țării. În ceea ce privește celelalte două sau trei foruri care activează în mai multe state ele vor putea fi afiliate federației naționale care în ultimă instanță va reprezenta fotbalul din S.U.A. la marile congrese ale F.I.F.A. Pentru ajutorarea organizării în bune condițiuni a fotbalului din S.U.A., Stanley Rous a precizat că va trimite peste ocean specialiști cunoscuți pe plan internațional care să facă un schimb de experiență cu oficialitățile americane. Mai mult decît atîta, o pleiadă de jucători de fotbal din Europa, în număr de 167, precum și antrenori bine cotați pe piața fotbalului mondial, vor pleca în S.U.A. pentru a fi legitimați în cadrul celor 10 echipe care-și vor începe

disputa pentru primul campionat de fotbal al S.U.A. La mijlocul lunii aprilie din Anglia vor pleca în S.U.A. 16 jucători și 5 antrenori. Pe lista celor care vor face acest voiaj de „ajutorare” a fotbalului american se numără printre alții: Dennis Violet de la Stoke City, Victor Crowe și Ray Bloomfield de la Aston Villa și Gordon Ferry de la Sunderland. Pe lista de transfer este trecut și Jonny Byrne, atacant al echipei din liga a doua, Crystal Palace. Dar în ultimul moment echipa West Ham United a depus suma de 126.000 de dolari și l-a achiziționat pe acest jucător în vîrstă de 27 de ani pentru o perioadă de 5 ani. Byrne a jucat pînă acum de 11 ori în echipa Angliei.

CONVORBIRE CU DL. GASTON LIVADA, MEMBRU AL COMISIEI DE ORGANIZARE A „CUPEI ORAȘELOR TÎRGURI”

După meciul Dynamo Zagreb—Dinamo Pitești, am avut prilejul să stăm de vorbă cu d. GASTON LIVADA, observator al Comisiei de organizare a „Cupei orașelor-tîrguri” la această partidă. El este în același timp membru al comitetului de relații externe al Federației de fotbal a Greciei.

— Comisia acestei competiții trimite observatori la fiecare partidă din „Cupa orașelor-tîrguri”?

— Obişnuim numirea de observatori în fazele avansate ale acestei întreceri care a devenit de notorietate continentală și la acele jocuri despre care am fost sesizați de rapoarte că s-au produs neregularități.

— În cazul meciului de la Pitești?

— Am fost interesați să vedem jucînd echipa dv. care s-a comportat remarcabil în competiția noastră și să verific dacă raportul arbitrilor italien Fabio Conti privitor la dificultățile avute în arbitraj sînt reale.

Din convorbirile avute în această chestiune m-am convins că arbitrul n-a avut un final de joc normal, întrucît nu a cunoscut bine regulamentul competiției care prevede că un gol înscris de echipa în deplasare valorează două numai dacă scorul general al celor două partide de 90 de minute este egal. Or, în cazul meciului Dinamo Pitești—F.C. Toulouse, după 0—3 și 5—1, scorul general era de 5—4 în favoarea echipei dv., astfel că intenția arbitrilor de a prelungi meciul nu a fost justificată și a produs acele nedumeriri și proteste despre care a raportat, fără să spună însă și despre ezitățile sale în chestiunea determinării exacte a echipei eliminate.

Trebuie să adaug că echipa franceză F. C. Toulouse nu a făcut contestație, fapt care a accentuat curiozitatea noastră de a cunoaște ambianța jocurilor la Pitești.

— Care sînt impresiile dv. după jocul vizionar?

— Cadrul jocului, participarea numerosului public, interesul și entuziasmul văzute, confirmă ideea care a stat la baza organizării acestei competiții, aceea de a da posibilitatea echipelor mai puțin cunoscute de a juca partide internaționale și publicului din orașe nu prea mari să vadă jucînd echipe de peste hotare. „Cupa orașelor-tîrguri” a adus pînă acum Piteștiului pe F.C. Sevilla, F.C. Toulouse și Dynamo Zagreb, fără ca Dinamo Pitești să plătească aceste echipe, ca în cazul meciurilor amicale.

Mi-a plăcut atmosfera întâlnirii. Am notat că spectatorii de pe stadion au aplaudat echipa iugoslavă la sfîrșitul jocului și regret că Dinamo Pitești n-a satisfăcut pe cei prezenți din cauză că a jucat greșit tactic, ignorînd importanța mijlocului terenului în diferite ipostaze ale jocului.

— Ce perspective de dezvoltare are „Cupa orașelor-tîrguri”?

— Competiția noastră s-a dezvoltat foarte repede. La prima ediție din 1955 care a durat... trei ani au fost înscrise 8 echipe pentru că în actuala ediție să avem în prima fază 48 de echipe. Am fi putut înscrie chiar 64 de echipe însă U.E.F.A. nu a aprobat înmulțirea pînă într-atît a numărului de echipe. Cupa noastră rivalizează în prezent în interes cu Cupa campionilor europeni și Cupa cupelor.

La 1 martie, la Leipzig, va fi o ședință a Comitetului executiv al Cupei orașelor-tîrguri, cu care prilej se va discuta despre viitorul competiției. Anul trecut, la Londra, s-a hotărît trecerea acestei competiții la U.E.F.A. Sînt însă părerii care se mențin la pîntrărea actuala comisii de organizare, mai ales că hotărîrea de trecere la U.E.F.A. s-a luat cu 11 voturi pentru, 10 contra și 11 abținerii.

Deci, după ședința de la Leipzig, la care va participa și președintele competiției C.O.T., Sir Stanley Rous, vom cunoaște viitorul statut al acestei întreceri care a devenit foarte populară în Europa.

Am mulțumit domnului Gaston Livada pentru interesanta conversație avută cu noi.

V. L.

PREGĂTIRILE ECHIPEI AUSTRIEI

În cadrul unei conferințe de presă organizată de federația austriacă, antrenorul federal și director tehnic ERWIN ALGE a răspuns la o serie de întrebări puse de ziaristi în legătură cu echipele reprezentative ale Austriei.

Mai întîi, el a anunțat că la data de 16 aprilie, care inițial era reținută pentru pregătirile echipei naționale în vederea meciului cu Grecia din cadrul campionatului Europei, va fi o etapă normală de campionat. În ziua de 18 aprilie, întreg lotul va fi reunit la Viena pentru un ultim joc de verificare cu un

adversar încă nedesemnat, pentru ca două zile mai tîrziu să aibă loc plecarea la Atena. Întrebat ce sistem de joc înțelege să impună echipei naționale, Alge a spus: „Depinde de jucătorii pe care-i am la dispoziție și de adversarul cu care ne întîlnim”.

Erwin Alge va viziona săptămînal pînă la meciul cu Grecia, cel mai important joc de campionat, urmînd să primească rapoarte de la colaboratorii săi asupra celorlalte meciuri în scopul selecționării celor mai buni jucători.

Federația a anunțat apoi condu-

cerea tehnică a celor patru reprezentative care este următoarea:

ECHIPA A: — Director tehnic Erwin Alge, antrenor principal Hans Pesser, antrenor secund Karl Koller.

ECHIPA B (sub 23 de ani): — Director tehnic Sepp Brunetzky, antrenor Eddy Frühwirth.

ECHIPA DE JUNIORI: — Director tehnic H. Svec, antrenor Leopold Gerhardt.

ECHIPA NAȚIONALĂ AMATORIE: — Director tehnic Hierländer, antrenor-consilier Schmidt.

CINE E CAPPELLINI?

Un nou „star” în fotbalul italian: atacantul Cappellini de la Inter. L-am văzut cu toții, la televizor, în meciul cu Real Madrid, în care tînărul atacant, căruia Herrera îi prevede un viitor „la Lorenzi” (vechiul atacant milanez renumit pentru eficacitatea sa), a înscris golul victoriei.

Cine e Renato Cappellini? Îi schițăm portretul în cîteva cuvinte:

Are 23 de ani și s-a născut la Soncino, lângă Cremona, în Lombardia. Nu posedă un fizic impunător (1,70 m. și numai 68 kg.) dar are o mereu nepotolită sete de gol. „Magul” i-a încredințat în acest sezon tricoul numărul 9 și Cappellini l-a onorat înscrinînd, în fiecare din ultimele trei meciuri de campionat ale lui Inter, cîte 2 goluri. A devenit un fel de „frate slămez” al lui Mazzola, dar în scurt timp îi va fi chiar concurent.

Orientarea în joc este secretul lui Cappellini. Se demarcează rapid, e suplu, are demaraje rapide și imprezvizibile.

Cînd a venit la Inter, avea un defect care „magului” i s-a părut capital: nu știa să șuteze de la distanță. H.H. l-a învățat să facă și acest lucru, punîndu-l — la antrenamente — să tragă la poartă „pînă-și rupea picioarele”. Dar, tocmai cînd promitea mai mult, la 21 de ani Cappellini s-a îmbolnăvit. Părea pierdut pentru fotbal. Dar s-a refăcut, a reluat antrenamentul și Inter l-a împrumutat pentru un sezon echipei Genova, de unde a revenit pe „San Siro”, în toamna trecută, ca rezervă în atacul „nerro-azzurilor”.

Acum, el și Mazzola alcătuiesc un „duo” care seamănă cu plulii englez Hurst-Hunt, fără a deține forța athletică a britanicilor, dar avînd o deosebită prospețime, un mare entuziasm, o rapiditate de execuție remarcabilă.

La începutul campionatului, H.H. a spus: „Va fi anul exploziei lui Cappellini”.

Iar Mazzola: „Va fi în curînd, alături de mine, în națională”.

N-ar fi deci exclus să-l vedem, în iunie, pe Cappellini la București...

CUVINTE ÎNCRUCIȘATE

ÎNCEPUT DE SEZON

ORIZONTAL: 1) A disputat meciuri de verificare cu Olimpia Oradea, Metalul Tîrgoviște, Rapid etc. — Echipa „U” din această localitate a pierdut pe teren propriu meciul cu C.S.M.S. și l-a cîștigat pe cel cu Politehnica Timișoara. 2) Unul din cei mai eficienți jucători ai piteștenilor, în turneele din această iarnă — Aici a disputat Jiul, de curînd, două meciuri de verificare — D. 3) Echipă cipriotă din Larnaka — Locul victoriei echipei Dinamo Pitești asupra selecționatelor armatei ariene — Autor al unui gol de zile mari, pe Giulești, de curînd. 4) Graevu Ilie — Competiție fotbalistică — Corresponsent oficial al valorii pe teren. 5) Învingător de piteșteni la Marșilia — A disputat întîlniri de verificare cu Măgura Codlei, A.S. Armata, Metalurgistul, Dinamo București, Motor Zwickau, Vorwärts, etc. 6) „Serafet”, portarul echipei I.M.U. Medgidia — Crește un co-

lectiv de... „pitici”. 7) Echipă din campionatul oregonese al Capitalei — Teodor, pe scurt — Lac în Irlanda — Santiere Navale. 8) Disputarea lor în prezent definitivează clasamentul de toamnă — Cioști. 9) Rapid — Fotbal Club — Locul unei recente victorii a echipei Vagonul asupra textildștilor. 10) Jucător maghiar invitat pe timpul iernii de una din echipele braziliene — 1—1 — Nume feminin. 11) Drăghici, Graevu sau Stellan — Incununa-re... în plin — Arsenic. 12) Vătămătoare — Cel mai bun „olimpic” din turneul întreprins de curînd în America de Sud — Face legătura între compartimentele frazei. 13) Schimbă direcția de înaintare — Păzitorul lui Spencer în meciul cu Penarol — Măsură algeriană de capacitate — Prestigioasă competiție fotbalistică europeană. 14) Fundaș mexican la C.M. din 1906 — Încă o restanțieră a campiona-

tului (meciuri de verificare cu Steagul roșu, Dinamo Pitești etc.).

VERTICAL: 1) Pe ger, zăpadă sau noroi, s-au desfurat cu deosebită intensitate în această perioadă — Participanți la Jocurile sportive de la Bangkok, învingător Birmania în finală cu 1—0 (dec. 1966). 2) Altă restanțieră, a depus o intensă muncă de pregătire — Oștii — Căpitanul echipei noastre de tineret în turneul din Africa. 3) Inn — Garda Cupei „Tele-Magazine”, la care a participat și Dinamo Pitești. 4) La intrarea în Guayaquil! — Echipă din Elai — Instrumente muzicale — B. 5) Joc „tare”, prezent și în unele întîlniri pregătitoare — La Iota, dar nu și la... pronosport. 6) 26 februarie 1967 — Ca jocul impetuos și proaspătului introdus în echipa stegarilor sogaoveni, Ionis III. 7) Autorul unui gol din cele 4 ale Metrom-ului, în meciul pregătitor cu C.F.R. Pașcani — Competiție europeană în plin desfășurare — Teatrul de Operă și Balet. 8) A felicitat — Primii la Slovan și Slavia! Ertimie, la cap! — Fricoase. 9) Neglijent — Întrebat — Instructorul voluntar al echipei de copii Preparatorul Lupeni. 10) Nicolae Cursaru — Infrun-

gere — Jucător al stegarilor, folosit în unele meciuri pregătitoare. 11) Precum — Legată de balon — Risc pe jumătate! 12) Numărul partidelor disputate de Farul în Bulgaria, în perioada pregătitoare — Roma, Napoli, Torino (sing.) — În fruntea clasamentului! 13) Stropită — Antrenor al „olimpiet-

lor” și al rapidiștilor. 14) Locul unei victorii a „Stelei” în turneul din R.D.G. — Autorul unor goluri ale selecționatelor noastre de tineret, în turneul recent din Africa (2 cuv.). Cuvinte cunoscute mai puțin: SAA.

Gh. CORJOS

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
1	P	R	O	G	R	E	S	U	L	C	L	O	J	
2	R	A	B	U	T	I	R	A	N	A	D	E		
3	E	P	A	D	A	M	A	S	C	D	A	N		
4	G	I	C	U	A	A	N	O	T	A				
5	A	D	N	I	R	A	S	T	E	P	A	U	A	
6	T	A	L	I	C	L	O	S	C	A	E			
7	I	O	R	T	E	O	R	E	S	N				
8	R	E	S	T	A	N	T	E	C	O	T	E		
9	I	A	B	E	F	O	A	R	A	D				
10	A	L	B	E	R	T	E	R	A	N	A			
11	I	L	I	E	G	O	L	A	R	S	E	N		
12	R	E	A	L	I	B	A	R	D	I	S	I		
13	A	C	B	O	C	S	A	A	C	O	E			
14	N	U	E	T	P	E	T	R	O	L	U	L		

ÎN VIZITĂ LA CLUBUL PENAROL

O ADEVĂRATĂ ÎNTREPRINDERE DE FOTBAL

istoria clubului PENAROL din Montevideo e lungă și întortocheată. Începe la 28 septembrie 1931, data înființării sale de către un grup de muncitori feroviari englezi. La un an după aceea avea 50 de socios (susținători) din punct de vedere moral și material. Peste o lună (în octombrie s-au mai înscris 68). Acest grup (118 socios) este considerat, de fapt, întemeietorul și organizatorul clubului. Abia pe la 1930 s-a numit Penarol, după numele cartierului cu același nume din orașul Montevideo. Treptat a devenit principalul ferment de dezvoltare al fotbalului uruguayean. La inițiativa lui Pedro Chater, președintele clubului, a fost fondată în 1930 Asociația Uruguayeană de Fotbal, iar delegatul Penarolului la conferința inaugurată a fost ales primul președinte al Asociației.

Pînă în 1932, fotbalul uruguayean a rămas în zona amatorismului. Primul campionat al țării a fost organizat în 1930. În acest răstimp, Penarolul a câștigat de 12 ori campionatul, cu un record puțin obișnuit: în 1935 nu numai că n-a pierdut nici o partidă, dar n-a primit nici un gol.

Cînd s-a inaugurat etapa profesională a fotbalului uruguayean tot Penarolul a obținut și primul titlu în noua conjunctură (1932). A câștigat în continuare de patru ori consecutiv campionatul (1935, 1936, 1937, 1938), suită rămasă în istoria clubului sub denumirea de „primul ciclu de aur”. Anii trec și cei mai mulți dintre ei prind pe reверт Penarolului alte și alte semne de distincție. Din nou cea mai bună echipă a țării în 1944-1945, 1949. (În acest an din 54 de partide câștigă 32 și celelalte două le termină la egalitate). Cînd anul viitor (1950), echipa Uruguayanului câștigă pe stadionul Maracana, Cupa Jules Rimet, nouă din cei unsprezece jucători uruguayeni erau de la Penarol, în frunte cu Maspoll (actualul antrenor), Schaffino, Ghiglia, Obduho, Varela etc.).

În 1951, 1953, 1954, 1955, 1959, 1960, 1961, 1962, 1964-1965 în fruntea clasamentului stă echipa „aurinegres” (cum se mai numește după culorile echipamentului și steagului său). Flamura Penarolului compusă din dungi orizontale negre și aurii are sus, în stînga, un dreptunghi negru pe care sînt încrustate 11 stele, simbolul permanent al valorii jucătorilor săi.

Perioada 1953-60, veritabil apogeu sportiv, este considerată „ciclul brillant” al clubului. De trei ori, 1960-1961-1966, a câștigat Copa Libertadores de America și după cum ne spunea cu mîndrie în glas dl. Rotuna, Penarolul a dat o nouă dimensiune acestei competiții prin valoarea sa și prin ideile și spiritul de organizare al lui Washington Castaldi, secretarul clubului. În 1961 și 1966 echipa „aurinegres” a fost încoronată drept campioană intercontinentală. Are în prezent 32.000 de socios (membri susținători care plătesc lunar o sumă respectabilă), dar moralicește echipa se sprijină, după cum îi place d-lui Valverde să ne spună, pe „jumătate plus unu” din populația Uruguayanului.

Sediul clubului se află într-o clădire veche, nu lipsită de solemnitate. Cîteva dintre camere au o evidentă funcție muzeală, găzduind cele peste 800 de trofee cucerite sau primite în semn de omagiu, de pe toate meridianele, din partea unor cluburi și societăți industriale, din partea unor guverne, sau președinții de stat (chilian, argentinian, brazilian etc.) așa precum s-a întîmplat anul trecut cu ocazia celui de a 75-a aniversării. Sala de consiliu e de-a dreptul sumptuoasă prin stilul și renașterea sculptat, de mobilier, de candelabre etc. Pe lângă birouri, sediul din strada Maldonado cuprinde

un serviciu medical bine utilitat, săli de lectură, de biliard, un bar etc., toate pentru a oferi jucătorilor o atmosferă recreativă și destinzătoare.

Baza de pregătire a echipei se află în afara orașului (la 23 de km.) într-un cadru natural excelent, denumit Los Aromos. Teren de antrenament, loc de cantonament, restaurant, bibliotecă, piscină, săli cu jocuri distractive etc. Am vizitat această bază pe care draperia palmierilor o ascunde parțial de ochi indiscreți și de zgomote, dominată de înălțimea unei coloane vopsită cu negru și aurii în virful căreia unduiește steagul Penarolului. Ni s-a prezentat macheta vitrolierului complex proiectat pe 5 hectare, din care Gaston Gueff, de 9 ani președintele clubului, s-a ambiționat să facă cea mai complexă și mai estetică unitate dep regătită a fotbalistilor din toată America de Sud.

Ne-a frapat caracterul meticolos și ordonat al activității clubului. Ai senzația că te afli într-o mare și foarte serioasă întreprindere industrială unde fiecare salariat are o datorie precisă. Penarolul este în primul rînd un club de fotbal. În ultimii ani situația sa financiară devine excelentă datorită performanțelor obținute în Copa Libertadores, precum și în Cupa Intercontinentală, la Penarol s-au înființat și alte secții (baschet, box, ciclism, volei feminin), pe care conducerea clubului le socotește minore în preocupările sale dar le ține foarte în seamă. Fotbalul se dovedește pentru celelalte ramuri de sport un adevărat Mecena.

Clubul are cinci echipe de fotbal (fiecare cuprinde 10 de jucători), precum și o secție „Baby-football” (fotbal pentru copii). Fiecare echipă este încadrată cu

director tehnic, preparator fizic, kineziterapeut (masor). Activitatea tehnică a întregului club este supervizată de Roque Maspoll și profesorul Alberto Langlade, (în același timp antrenorul și preparatorul fizic al primei echipe). Jucătorii primelor două echipe sînt profesioniști, pe baza de contract.

Ulterior aveam să aflăm că toate cele 10 cluburi uruguayene din prima divizie au cîte cinci echipe, cu un efectiv de 120-150 jucători. Pentru fiecare categorie de echipe se organizează un campionat aparte. Niciieri nu lipsește secția „Baby-football”. Există un respect absolut și o legislație strictă care apără dreptul clubului asupra jucătorilor săi. În moduri acestea se înființează un citmat de stimă și de ferilitate întreaga pentru creșterea, pregătirea și lansarea jucătorilor tineri din pepinieră proprie. Formarea unui jucător valoros presupune întotdeauna o muncă de mulți ani, investirea unui capital moral și material, precum și stabilirea unor legături afective ce vor fi ulterior răsplătite prin consacarea și randamentul fotbalistilor în cauză.

Pe tot traseul turneului, am adunat informații despre modul de organizare a cluburilor de fotbal în țările Americii de Sud. La Montevideo am avut ocazia să discut despre această chestiune cu unul sau altul dintre responsabilii echipelor participante la campionatul sud-american. În Peru și Ecuador am obținut date în aceeași direcție. Peste tot funcționează aceeași schemă, cel mai bine organizată în Brazilia, Argentina, Chile, Uruguay, Paraguay, imităndu-se destul de bine și în celelalte. Valoarea fotbalului sud-american, tehnica jucătorilor, numărul mare al fotbalistilor de stîrb solicită de fotbalul profesionist european, toate acestea nu pot fi străine de struc-

tura acestor organizații. Prin urmare, clubul de fotbal reprezintă formula în care jucătorii de diferite vârste se pregătesc în flux continuu, în echipe situate pe trepte competiționale progresive. Această falangă bine articulată, evoluează armonios spre un fel unic: formarea din pepinieră proprie a unor fotbalisti cu înaltă clasă, pentru prima echipă a clubului, singura de la care se cer într-adevăr cele mai bune performanțe.

Prin contrast, cluburile sau asociațiile de la noi sînt limitate la 18-20 de fotbaliști fără alte echipe, fără acel fond propriu de jucători pregătit într-un context de organizare, în lipsa căreia producerea de jucători valoroși și realizarea de performanțe întîmpină dificultăți. Pînă cînd s-au înființat centrele de copii și juniori (și acum cantitate insuficiente), prepararea fotbalistului de mîine se efectua întîmplător. De aici și obiceiul dăunător, practicat de unele echipe de a-și rotunji „zestre” cu jucători din grădina vecinului.

În cadrul eforturilor pentru îmbunătățirea fotbalului românesc începe să se vadă cîteva împliniri. Dar accentuarea și consolidarea lor nu se va putea realiza fără înțelegerea cîtorva realități desprinsă dintr-o experiență veche a activității fotbalistice internaționale. Toate țările apreciate pentru fotbalul lor constant bun, au cel puțin 10-15 cluburi puternice din punct de vedere tehnic, organizatoric și financiar. Faptele de observație, experiența noastră și a altora, ne obligă să meditam prompt și serios asupra necesității de a îmbunătăți actuala structură a cluburilor de la noi.

Romulus BALABAN

MADRID 1966: Echipa Penarol după cîștigarea meciului cu Real

DIN LUMEA FOTBALULUI

STOP FLUXULUI SPRE S.U.A.

Federația vest-germană a decis ca orice jucător al său care se va duce să joace în SUA în cadrul lui „National Professional Soccer League”, care nu este recunoscută de FIFA, să nu mai primească, la întoarcere, licență de jucător în R.F.G.

IMPORT-EXPORT

Se știe că Iugoslavia este o mare „exportatoare” de jucători de fotbal. La această oră peste 2.000 de jucători din această țară joacă peste hotare. În schimb, o știre provenită din Belgrad anunță că la Steaua roșie s-ar putea să joace maghiarul Farkaș iar la Vojvodina bulgarul Asparuhov.

PRE-CAMPIONAT ÎN U.R.S.S.

Înainte de campionatul oficial al URSS, 24 de echipe vor disputa, în localitățile din sudul țării, un „pre-campionat” dotat cu Cupa ziarului „Sovietski Sport”. Ele vor fi împărțite în 4 grupe, cîștigătorii acestora întîlnindu-se apoi într-un turneu final la Tbilisi (17-23 martie).

BOȘCOV, ANTRENOR

AL NAȚIONALEI BULGARE

După plecarea cehoslovacului Vytlačil, conducerea echipei naționale bulgare a revenit lui Tașcov. Recent, acesta a fost și el schimbat, la conducerea tehnică a naționalei venind acum fostul internațional Boșcov (47 meciuri în echipa A). Ajutorul lui este Spassov. Echipa de juniori pentru turneul UEFA a fost incredintată lui Doicinov.

PREGĂTIREA FIZICĂ -

O PROBLEMĂ PERSONALĂ

Fostul internațional belgian Carré, actualul antrenor al lui F.C. Liège, a declarat recent, în legătură cu jucătorii săi: „N-au mentalitatea normală a jucătorilor profesioniști. Acceptă cu surisul pe buze doar avantajele dar nu și obligațiile. Un jucător care nu știe că trebuie să fie mereu în bună condiție fizică e un prost profesionist. Pregătirea fizică este, în primul rînd, o problemă personală a jucătorului de fotbal”.

RĂPIRE

Kai Johansen, un danez care joacă la Glasgow Rangers, a trăit o neobișnuită aventură. După ce și-a terminat un antrenament și părăsise stadionul, a fost răpit de un grup de tineri care l-au sechestrat. Tinerii, studenți la Universitatea din Glasgow, au cerut clubului, pentru a-l elibera suma de 50 de lire. Pînă la urmă, a intervenit poliția și Johansen a fost eliberat.

Evenimentul, în proporții reduse, a reamintit răpirea lui Di Stefano la Caracas, acum cîțiva ani.

ÎMPOTRIVA „ÎNCORSETĂRII”

Cunoscutul ziarist francez, Jacques Ferran, în „France Football” se ridică împotriva ideii lui Fontaine de a impune echipei naționale un sistem rigid, pentru lăsarea inițiativei jucătorilor. El scrie: „Jucătorii noștri pentru a da cel mai bun randament, n-au voie să creadă noi mult în metode de joc, cit în ei înșiși. Sper că Just Fontaine entuziasmul îl va învinge pe Fontaine teoreticianul, că el îl va „elibera” pe jucătorii în loc de a-l „încorda” și că el va da mai curînd plăcerea de a juca decît maniera de a se plasa”.

JUCĂTORII „DE CULOARE” ÎN ITALIA

Brazilianul Amarildo într-un moment de repaus

Nu există azi, în Italia, prea mulți jucători de culoare. Prezenți, în anii trecuți, în mare număr în fotbalul italian, ei n-au rezistat condițiilor de joc din peninsula (marcaj sever, sezon continuu pe timpul iernii) și s-au reîntors în țările lor sau au căzut în anonimat. În orice caz, sînt mult mai puțini decît în Franța.

Totuși, ei reprezintă o notă caracteristică printre jucătorii străini, veniți la noi în mare număr, atrași de mirajul îmbogățirii dar, dintre care, mulți au rămas deziluzionați.

Actualmente, în prima ligă italiană nu joacă decît 6 fotbaliști de culoare: Claudio Olinto de Carvalho (NENE) la Cagliari; Da Costa Jair (Jair) la Internazionale; Sidney Cunha (CINESINHO) la Juventus; Tavares de Silveira (Amarildo) la Milan; Cane Jarbas Faustinho (CANÉ) la Napoli și Victor Benitez (la Venezia). Primii cinci provin din Brazilia, ultimul e venit de la un club peruvian.

Cel mai celebru, dar și cel mai inconstant ca randament, e fără îndoială AMARILDO, care și-a creat o solidă faimă ocazia C. M. din Chile, cînd era socotit de mulți ca moștenitorul faimei lui Pele. Atunci, el a înscris goluri decisive, ca cel din finala cu Cehoslovacia, care i-a laureat pentru a doua oară pe brazilienii lui Aimoré Moreira cu titlul de campioni ai lumii. În Italia, Amarildo nu s-a simțit în largul său. E certăreț, e adesea eliminat de pe teren, nu-i place să joace cum îi cere antrenorul. Singurul rol care-l satisface este acela pe care i-l dă tricoul cu numărul 9. Cu toate acestea, în zilele sale de bună dispoziție, își etalează din plin clasa, înscriind de multe ori „goluri mari”, care au scos din încercătură pe Milan.

Celalți cinci sînt mai puțin celebri. NENE, de exemplu, achiziționat de Juventus acum 4 ani ca un autentic „supra-clasă” are la această oră o evoluție destul de discretă, la Cagliari. Publicul nu se mai entuziasmează ca odinioară nici pentru JAIR. Datorită vitezei sale progresive și startului fulgerător, extremul dreptă interist face uneori isprăvi aplaudate. Din cauza comportării sale inegale, Herrera e obligat să-l lase pe tușă, uneori cîte 2-3 etape.

Impresie mai bună face CINESINHO, jucător cu caracter bizar, alternativ în randament, dar minuiitor supra-fin al balonului, mare coordonator de joc la centrul terenului.

Mai rămin CANÉ de la Napoli și BENITEZ de la Venezia. Primul a avut în acest an, lîngă Sivori, o perioadă excelentă, o evoluție mult mai valoroasă ca anul trecut, cînd nu reușise să-i satisfacă pe exigenții suporterii ai clubului partenopez. Benitez, singurul jucător negru din Italia care nu provine din Brazilia, ar fi un jucător excepțional dacă n-ar avea două imense „tare”. Prima, că reacționează la cel mai mic fault, ceea ce-l face să ia de multe ori drumul vestiarelor înainte de terminării jocului; a doua - fizicul său care nu rezistă la duritatea jocului italian.

Pentru toți, în sfîrșit, există un handicap: clima italiană. Cum se știe, la noi nu există întrerupere de iarnă. Campionatul începe în septembrie și pînă în mai nu se întrerupe niciodată. Se joacă pe ploaie, pe ninsoare, pe terenuri înghețate, pe ger. Și este clar că punctul cel mai critic al luptei pentru titlu se află tocmai în perioada cea mai rece, decembrie-februarie. Ei bine, toți jucătorii de culoare din Italia provin din țări cu climă temperată, dacă nu chiar foarte caldă.

Cu toate acestea, după o primă perioadă dificilă de acomodare, toți jucătorii negri legitimați în Italia au depășit cu dezinvoltură și acest mare obstacol.

Înscamă și jucătorul se poate adapta la orice condiții, atunci cînd vrea. BOLOGNA, 21 februarie CESARE TRENTINI

Fotbal

REVISTA SAPTĂMINALĂ
Redacția și ad-ția: București, Bd. Mărăști 26,
raionul 30 Decembrie, telefon 17.55.18

COLEGIUL DE REDACȚIE

Constantin Chiriță, Ștefan Covaci, Gh. Dumitrescu, Ion Lupaș, Pavel Marcu, Aurel Neagu (redactor șef), Angelo Niculescu, Andrei Rădulescu, Constantin Teacă, Dumitru Tomescu, Stelian Trandafirescu (redactor-șef adjunct), Radu Urziceanu (secretar general de redacție), Emerich Vogl, Ion Voica, Ion Voinescu.

Prezentarea grafică Liviu Bobocea

JUST FONTAINE

satisfăcut de comportarea liniei de fundași:

A fost alcătuită formația Franței care întinește, la 28 februarie, a selecționată corsicană

LAVAUD-PIUMI-PROVELLI-CARDIET

În etapa de duminică a campionatului francez, Just Fontaine și-a îndreptat atenția în special asupra apărătorilor. Este și motivul pentru care „Justo” s-a deplasat la Rennes, pentru a urmări (în partida Rennes-Valenciennes), pe cei patru componenți ai liniei de fund pe care o „vede” intrând pe teren, la 22 martie, contra României. Este vorba de fundașii de margine Lavaud și Cardiet de la Rennes, precum și de cuplul de fundași centrali ai lui Valenciennes, Piumi și Proveli.

Cum s-au comportat acești patru jucători? Fontaine s-a declarat mulțumit în primul rând de fundașul stînga Cardiet, care — după cum se exprima un ziarist francez — „l-a pus pur și simplu sub stîngător” pe adversarul său direct, brazilianul Fernandez de la Valenciennes. În plus, Cardiet a contraatacat pe cât de inteligent, pe atît de eficace. În urma acestei comportări se dă ca aproape sigură revenirea lui Cardiet printre componenții naționalei franceze. Nici ceilalți fundași de la Rennes n-a dat

mai puțină satisfacție. Tînărul Lavaud a avut, după meci, o discuție cu Fontaine, după care „Justo” a declarat ziaristilor că este captivat de entuziasmul acestui jucător, care se arată dornic să debuteze în formația tricoloră. „Prefer oricînd un entuziast unui limfatic...” a spus Fontaine.

Cei doi fundași centrali de la Valenciennes au fost bine verificați, pentru că echipa lor, aflată în deplasare, nu se poate plînge că n-a avut de furcă cu atacul advers. (A cedat doar odată, în minutul 80, și gazdele au învins cu 1-0). Proveli s-a remarcat mai ales în jocul cu capul, în timp ce Piumi s-a arătat foarte abil în conducerea mișcărilor simultane ale liniei de fund care, de foarte multe ori, i-a lăsat în ofsaid pe atacanții lui Rennes.

După meci, Fontaine a avut o discuție și cu antrenorii celor două echipe, Gaby Robert (Valenciennes) și Jean Prouff (Rennes), care i-au făcut un reproș amical că nu i-a consultat și pe ei înainte de a se hotărî asupra alegerii jucătorilor respectivi, dar care i-au promis tînărului lor coleg tot concursul, spunînd: „În orice caz, ceea ce contază mai întîi este echipa Franței”.

Satisfacția de duminică seara a lui Fontaine (aceoa de a fi văzut patru jucători titularizabili, în bună formă și doi antrenori care vor să-l ajute) a fost umbrîtă de o declarație a jucătorului Herbin de la St. Etienne care, într-un interviu, spunea că nu vede șanse Franței împotriva României. Afîind de această opinie a lui Herbin, Fontaine a spus: „Dacă Herbin apreciază că jucătorii pe care i-am ales eu nu au șanse în fața României, ei bine, colegii lui care vor îmbrăca tricoul albăstru la 22 martie vor face demonstrația contrară”.

Marti 28 februarie, pe stadionul din Marsilia, echipa probabilă a Franței va susține un joc de verificare în fața unei selecționete corsicane. Cu acest prilej, Fontaine va verifica o parte dreaptă a atacului furnizată de echipa Nantes: Gondet, Simon, Blanchet. Nu va lipsi din formație nici golgeterul actual al campionatului francez G. Lech de la Lens, care conduce în clasamentul golgeterilor cu 22 de goluri.

Dar, iată echipa care intră în pregătire pentru primul joc de verificare:

EON (Nantes) — LAVAUD (Rennes), PIUMI (Valenciennes), PRO-

Fundașul Lavaud

VELLI (Valenciennes), CARDIET (Rennes) — SIMON (Nantes), DOGLIANI (Angers) — BLANCHET (Nantes), GONDET (Nantes), G. LECH (Lens) și LOUBET (Nice). Rezervele acestui „unsprezece” sînt: Carnus, De Michele, Budzinski, Deloffre, Robin, Bernard Lech și Revelli. Notăm că atacantul central Revelli de la St. Etienne ocupă locul 2 în clasamentul golgeterilor, cu 17 goluri marcate.

INTER SAU REAL?

Scurte declarații înainte a returnării de la Madrid

Înainte a celui de-al doilea meci dintre Internazionale Milano și Real Madrid (miercuri, pe stadionul Bernabéu din capitala Spaniei), dăm câteva declarații care ilustrează starea de spirit în care este așteptat meciul.

HERRERA: „Real Madrid, cu ai săi Amancio, Velasquez, Pirri, Grosso și acest Gento, de la care te poți aștepta la tot ce e mai bine sau mai rău pentru o echipă, reprezintă o altă clasă decît Torpedo. De aceea, meciul retur e foarte dificil și te poți aștepta la un al treilea joc. Cu toate acestea, să nu se uite: cu jocul lui Inter, un gol avantaj valoarează cît două!”

MIGUEL MUNOZ (antrenorul lui Real): „Echipa noastră a făcut un joc foarte bun, care n-a fost răsplătit de rezultat. Arbitrul Zsolt a fost tot timpul departe de fază și a sfîrșit regulat împotriva apărătorilor noștri, uneori fără să vadă bine ce se petrece în faza respectivă. Mă temeam de apărarea lui Inter, e adevărat; dar cred că noi am greșit căuțind să limităm scorul la 0-1, în loc să atacăm mai mult. Am fi reușit poate un alt rezultat. Acum, înainte a returnării, oamenii mei au un moral de lupi tineri. Vom căuta să dezorganizăm apărarea lui Inter și sperăm să obținem un rezultat favorabil, chiar dacă va juca Corso, care va încerca să păstreze mult mingea, „să ne spargă jocul”.

VELASQUEZ (Real Madrid): „Pentru noi nu va fi, la Madrid, mai ușor decît a fost la Milano. De ce? Pentru că Inter va juca la noi mai decontractat decît în fața propriului său public, care-l împinge mereu, îl forțează să greșească. Neîmpînși de public, interștii fac mai puține greșeli, în încă ceva. La Madrid, mîlănezii „ne vor vedea venind”. Este ceea ce-i convine de minune acestei echipe, mai bună ca oricare în jocul defensiv”.

In Cupa Balcanică

Întîlnirea retur dintre echipele U. T. Arad și Cerno More Varna din cadrul primei serii a Cupei Balcanice se va disputa la 19 martie, la Arad.

Doi arbitri români în Grecia

După Vasile Dumitrescu, care la începutul acestei luni a condus cu succes meciul Proodeftiki-Vizaz din campionatul primei ligi din Grecia, alți doi arbitri români au fost solicitați de federația elenă. De data aceasta, duminică vor arbitra în Grecia, jocuri de campionat. Andrei Rădulescu — președintele colegiului central — și Iosif Ritter.

Jocuri internaționale la Galați, Bacău și Suceava

Echipa sovietică Avintul Chișinău va susține luna viitoare trei meciuri amicale în țara noastră: la 1 martie cu Siderurgistul Galați, la 5 martie cu Dinamo Bacău și la 8 martie cu Chimia Suceava.

Pe cînd revanșa finalei?

Discuțiile în jurul perfectării „amicalului” Anglia-R.F. a Germaniei — revanșa finalei ultimului campionat mondial — n-au dus la nici un rezultat. Federația engleză a propus datele de 13 decembrie 1967 și 22 mai 1968, dar forul de specialitate vest-german nu le-a acceptat, deoarece la 17 decembrie a.c. echipa R. F. G. joacă la Tirana, în cadrul campionatului European, iar la 22 mai 1968 este programată finala Cupei R.F. a Germaniei. Tratatul urmează să fie reluate pe baza altor termene.

DILEMA LUI RAJKO MITICI, NOUL SELECȚIONER IUGOSLAV

Cel mai bun și mai experimentați internaționali au plecat peste hotare. Acasă au rămas mai mult tînere speranțe, dar fără experiență. La cine va apela el?...

Ingrată misiune pentru noul selecționer și antrenor al echipei iugoslavi, Rajko Mitici! Fostul jucător la Steaua roșie Belgrad și fost internațional iugoslav (a îmbrăcat de 59 de ori tricoul naționalei, a marcat 33 de goluri și a fost prezent la turneele finale ale C.M. din Brazilia și Suedia și la cele ale Jocurilor Olimpice de la Londra și Helsinki) a preluat conducerea reprezentativei iugoslave într-un moment dificil al fotbalului din țara sa. El are de alcătuit echipa națională pentru cel mai greu joc din campionatul Europei, grupa a IV-a, cu R. F. a Germaniei (la 3 mai) și de care depinde calificarea iugoslavi, în timp ce jucătorii din cei mai buni activează în prezent în alte țări europene! Această situație l-a inspirat pe caricaturistul iugoslav Boris Kukuljovski în desenul alăturat (apărut în revista belgradeană „Fotbal”), care înfățișează două echipe naționale, aflate în prezent peste hotare...

Că jucătorii iugoslavi care activează la ora actuală în alte țări de pe continentul nostru au valoare, nu mai încapă îndoială. Ziaristul francez Jacques Thibert, într-un articol publicat în săptămînalul parizian „FRANCE FOOT-BALL” sub titlul „Acești iugoslavi care reușesc pretutindeni”, subliniază — pe bună dreptate: „Fotbalul iugoslav, care a dat anul acesta fotbalului francez trei frumoase mostre din efectivul său, este un prodigios rezervor de fotbaliști de clasă. Fiecare generație și-a spus cuvîntul în lume, de la Sekulici la... Skoblar, trecînd pe la Beara, Kostici, Milutinovici și mulți alții. Și se poate spune aproape că pretutindeni pe unde a trecut un jucător iugoslav el a adus cîteva noutăți”.

Doi naționale iugoslave față în față, dar ai căror jucători trebuie... adunați de pe continentul nostru. În stînga, sus: Soskici, Durkovic, Jusufi, Perugici, Vasovici, Popovici; jos: Samarđgici, Mujici, Galici, Sekularaș, Skoblar. În dreapta, sus: Miladinovici, Markovici, Krstici, Trakovici, Nikolici, Radenkovici; jos: Takaci, Matov, Ankovici, Kovacevici, Z. Cebinaș. Nume dintre care multe sînt cunoscute spectatorilor români din meciurile cu Iugoslavia sau cu echipe de club din Belgrad, Zagreb etc.

Totuși, anul acesta „hemoragia” a fost, fără îndoială, prea puternică. Kovacevici a plecat la Nantes, Takaci la Rennes și Skoblar la Marsilia — via Hanovra. Dar mai sînt, de asemenea, Sekularaș la Karlsruhe, Jusufi la Frankfurt pe Main, Soskici la Köln, Vasovici la Amsterdam, Galici la Liege și încă alte vedete de mai mică sau mai mare importanță... răspîndite aproape în toată Europa. Jucători iugoslavi întîlnești în formații de club din Elveția, Turcia, Suedia și curînd își vor face apariția și în cele din S.U.A.!

Ce va face în această situație MITICI? El este perfect conștient de situația actuală a fotbalului iugoslav, de problemele care i le ridică. „Nu ne lipsesc talentele —

a spus Mitici — care vor ajunge într-o zi mari jucători. Dar, accepti băieții nu au încă experiență, pe care o vor căpăta peste unul sau două sezoane”.

De fapt, intenția lui Mitici este de a apela la serviciile citorva din internaționalii aflați peste hotare. În acest scop, el va pleca în R.F. a Germaniei, Belgia și Franța, pentru a lua contact cu cluburile și pentru a le obține consimțîmintul de a-i putea folosi pe jucătorii vizati, în meciurile internaționale din acest sezon. După o declarație făcută de Mitici revistei „FOOT-BAL” din Belgrad, rezultă că în primul rînd el vizează pe Jusufi, Vasovici, Skoblar, Sekularaș și Galici. De rezultatul acestei călătorii va depinde ieșirea lui Mitici din marea sa dilemă: cu sau fără fotbaliștii din străinătate.

PRONOSPORT

Pronosticurile noastre la concursul nr. 6, etapa din 25 februarie:

Steaua — C.S.M.S.	1
Rapid — Farul	1
„U” Cluj — U.T.A.	1, X
Steagul roșu — Jiul	1
Petrolul — Politehnica	1
„U” Craiova — Din. Buc.	X, 2
Bologna — Spal	1, X
Cağlar — Roma	1, X
Juventus — Torino	1
Lanerossi — Brescia	1
Lazio — Milan	X
Mantova — Fiorentina	X
Napoli — Atalanta	1

● Meciul Flumiceflo-Grado, din cadrul campionatului de amatori al Italiei, se apropie de sfîrșit. Gazdele conduceau cu 1-0. La un moment dat, cu cinci minute înainte de sfîrșit, suporterii oaspeților, nemulțumiți de o decizie a arbitrilor, au pătruns pe teren și au început să-l bruscheze. Unul din acești suporteri, mai „ingenios”, s-a apropiat și el de locul incidentului și, nîc mai mult nîc mai puțin, i-a turnat în cap arbitrilor... o găleată cu apă, după care a început să-l lovească. A intervenit poliția și cîteva persoane au fost arestate.

● Laszlo Kubala a renunțat la postul de antrenor al echipei elvețiene F.C. Zurich, la care a funcționat din vara anul trecut. El s-a înapoiat la Barcelona și va fi înlocuit provizoriu de internaționalul elvețian René Brodmann.

● Înaintea ultimei etape a campionatului Mexicului, trei echipe mai pot aspira la titlul de campioni: Toluca (37 puncte), America (36 puncte) și Guadalajara (35 puncte).

● Cu ocazia festivităților care vor avea loc la 12

M O Z A I C

aprilie la Saint Etienne, echipa locală, lideră a campionatului francez, va întîlni într-un meci amical echipa națională a Ungariei.

● Cu 15 meciuri egale făcute pînă în prezent, Mantova este foarte aproape de recordul stabilit în Italia în cursul unui campionat. 17 meciuri nule realizate de Juventus în ediția 1955-56, Torino în ediția 1963-64 și... Mantova tot

în ediția 1963-64. Și nu sîntem decît abia la începutul returului... Totodată, Mantova a egalat și un alt record deținut de A. S. Roma din ediția 1965-66 a campionatului: șapte meciuri nule consecutive.

● Campionatul mondial desfășurat în Anglia a avut urmări binefăcătoare asupra numărului de spectatori prezenți la meciurile de campionat și Cupa Angliei, care, pînă în prezent, este cu un milion și jumătate și, respectiv, un milion mai mare decît cel înregistrat anul trecut pînă în aceeași perioadă.

● Echipa braziliană Mantova este foarte interesată în achiziționarea lui A-

marido, în cazul în care acesta se hotărăște să, părăsească clubul Milan și Italia la sfîrșitul sezonului actual.

● Într-un meci din campionatul de amatori al Italiei. La sfîrșitul meciului Virtus Villa — Aosta (0-1), un jucător al primei echipe l-a lovit cu piciorul pe arbitrul întîlnirii, motiv pentru care a fost suspendat pe viață. La părăsirea stadionului, un grup de suporteri al echipei gazdă, nemulțumiți și ei de arbitrajul prestat, s-au repezit asupra conducătorului jocului și, după ce l-au bruscat, l-au dezbrăcat de... pantaloni și de palton și l-au dat drumul într-o ținută total necorespunzătoare.

● La Leningrad se va construi un stadion de fotbal acoperit lung de 120 m și lat de 88 m. El va putea adăposti circa 25 000 spectatori.